

PARTENERI:

- Inspectoratul Școlar Județean Giurgiu,
- Casa Corpului Didactic Giurgiu,

Liceul Tehnologic Tiu Dumitrescu Giurgiu, Colegiul Economic "Dimitrie Cantemir" Suceava, Colegiul Economic Viilor București, Colegiul Tehnic Ion Holban Iasi, Colegiul Tehnic Traian Vuia Oradea, Colegiul National Alexandru Ioan Cuza Alexandria, Colegiul Tehnic Alexandru Ioan Cuza Suceava, Liceul Tehnologic de Marina Galati, Colegiul Economic Francesco Saverio Nitti Timisoara, Colegiul Economic Administrativ Iasi, Grup Scolar Miron Niculescu, Giurgiu ȘCOALA GIMNAZIALĂ "AUREL SOLACOLU", OGREZENI, Școala Gimnaziala nr.5 Giurgiu, ȘCOALA GIMNAZIALĂ PETREȘTI, JUDEȚUL DÂMBOVIȚA.

Colectivul de redacție

Coordonator principal : prof. Mihalache Corina
Coordonator secundar: Sonea Maria, Măcăneată Nicoleta, Gușă Cristiana, Țiru Sorina.

Tehnoredactare: prof. Mihalache Corina

"Motto: „Plătește cu bani nu cu ani. Evaziunea fiscală se pedepsește cu închisoarea” (Agenția pentru strategii Guvernamentale, campania antievaziune).

Avizat
Inspectoratul Școlar Județean Giurgiu

Inspector școlar general
Prof. Opreșan Gigi

Avizat
Liceul Tehnologic "Ion Barbu" Giurgiu

Director
Prof. Sonea Maria

Ediția II
Iunie 2016

ISSN 2457 – 452X
ISSN-L 2457 – 452X

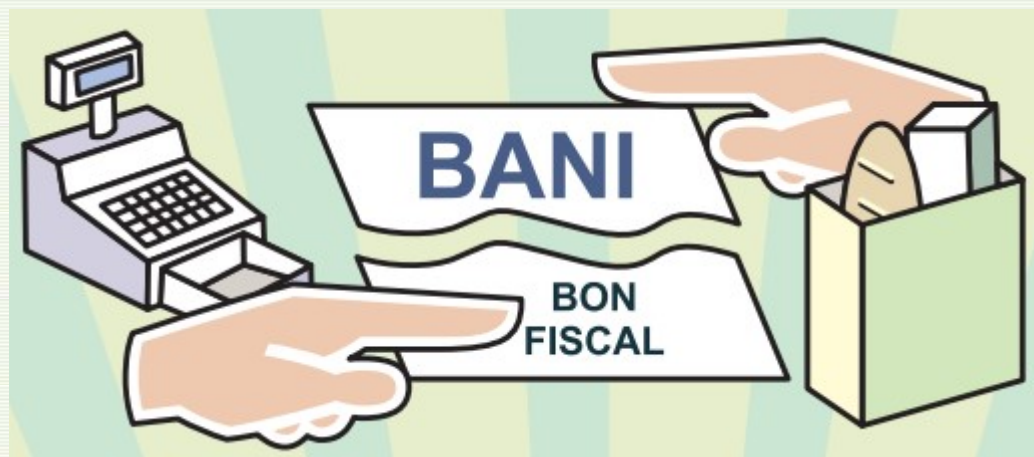
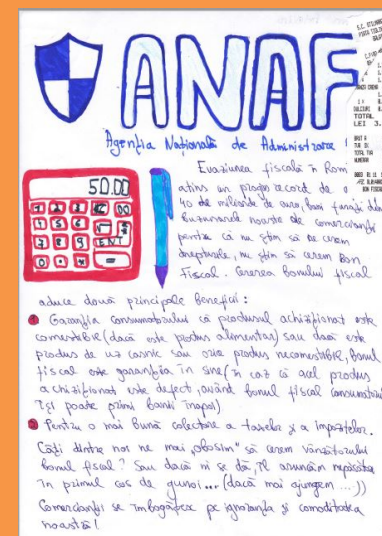
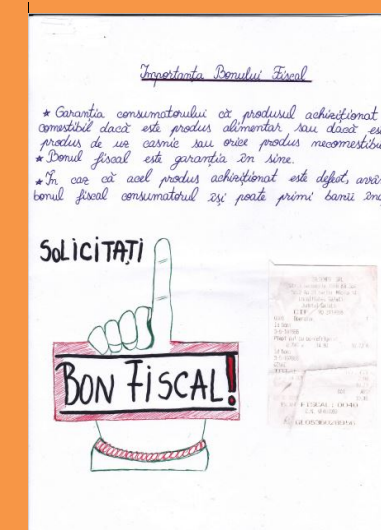
Argument:

Evaziunea fiscală reprezintă

sustragerea prin orice mijloace, în întregime sau în parte, de la plata impozitelor, taxelor și a altor sume datorate bugetului de stat, bugetelor locale, bugetului asigurărilor sociale de stat și fondurilor speciale extrabugetare de către persoanele fizice și persoanele juridice române sau străine.

Viziunea acestui proiect este de a reduce evaziunea fiscală prin educarea populației, în cazul de față a tinerilor care au mai puține cunoștințe în acest domeniu, în sensul solicitării și păstrării bonului fiscal corect emis de către orice agent economic.

Necesitatea cunoașterii de către elevi rezidă în informarea lor cu privire la aspectele legate de nocivitatea anumitor practici folosite de unii agenți economici care urmăresc o înăbușire forțată și nemeritată pe seama contribuabililor.

Palaga Sorina ,cls a X

Radu Aina ,cls a X.

Echim Adelina ,cls a X

Liceul Tehnologic de Marina Galati

PROF COORD. CÎRCOTA ROXANA

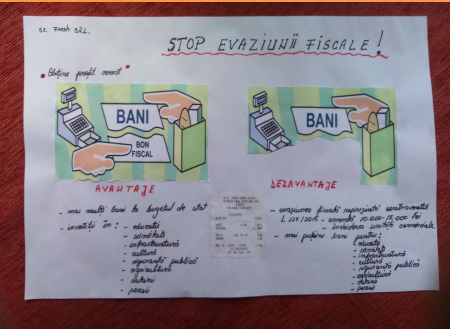
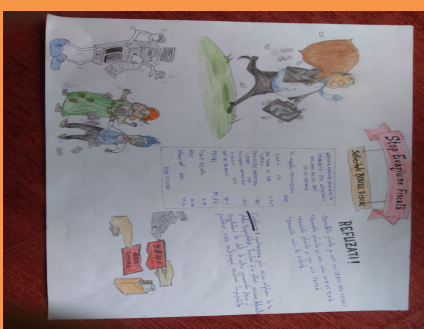

Balaban Mariana ,clasa a XII

Badalau Carmen ,cl a XII

PROF. COORD. DINACI DANIELA
Grup Scolar Miron Niculescu, Giurgiu

Fotea Andrei cls a XII A

Patrascu Tudor

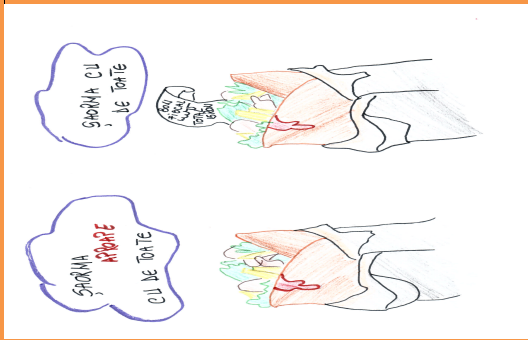
Tatarusanu Andreea cls a XI

Colegiul Tehnic Ion Holban Iasi
prof coord. HRISCU CRISTINA

Cosma Andreea cls a IX

Colegiul Tehnic Traian Vuia Oradea jud Bihor
PROF COORD. POPUȘ ADINA

Huluță Iulia,cls a XI F

Colegiul Tehnic Alex. Ioan Cuza Suceava
PROF COORD DUMITRESCU MARIA

Pantazi Vlad Diana, cls a Xa
CN Alexandru Ioan Cuza Alexandria
jud. Teleorman,
PROF COORD. IONESCU FLORENȚA

LUCRARI SECTIUNEA I-Eseu cadre didactice

“ PREVENIREA EVAZIUNII FISCALE”

Prof. Viorica Dorin
Colegiul Economic Viilor
Bucuresti

concertată a unor factori, cum sunt: dinamica a cadrului legislativ și instituțional, nivelul evazionist este unul complex, cu implicații ărit în permanență, pentru a putea fi combătut

lă este sustragerea prin orice mijloace de la ibuțiilor și a altor sume datorate bugetului de stat și bugetelor fondurilor speciale de către sau străine, denumite în cuprinsul legii

irea evaziunii fiscale, astfel Oraște Atanasie oceselor licite și ilicite cu ajutorul cărora cei gațiilor stabilite prin legile fiscale”, Maurice en generic, și desemnează „ manifestarea de

defectelor și inadvertențelor unei legislații recum și a unei neprevederi și nepriceperii e vinovată ca și cei pe care îi provoacă prin aguna. fiscale. nă sistematizare și corelare a acestora cu

native care pot favoriza evaziunea fiscală și o

sească prevederile care pot determina un conducă la limitarea ariei de evaziune fiscală; or care mai există în activitatea organelor de ravegherea fiscală, și asigurarea coordonării l a tuturor activităților de control; olului prin excepție (sondaj) și trecerea pe un

re optim, între salarii și stimulente pentru

inister Finanțelor Publice care să arate dacă datorii la stat;

SIMPOZION-CADRE DIDACTICE

EFECTELE EVAZIUNII FISCALE

Prof. Viorica Dorin
Colegiul Economic Viilor Bucuresti

cele au o multitudine de funcții pornind cu funcția de bază a alimentării lizându funcțiile sociale și chiar politice pe care, uneori, le îndeplinesc cu

ecțiilor impozitelor și taxelor, cât și a fenomenului de evaziune fiscală se enomen de evaziune / fraudă fiscală provoacă mai multe tipuri de efecte.

nenului de evaziune fiscală duce în mod direct și obligatoriu la r statului. Aceasta diminuare a veniturilor statului determină automat un care nu mai poate să acopere cererea de fonduri financiare necesare statului șiilor sale de bază.

de fonduri fianciare, statul nu poate lua decât o singură masură eficientă și cu a cotelor de impunere la impozitele existente și chiar înființarea de noi

a cotelor de impunere duce la creșterea presiuni fiscale și pe lângă multe a rezistenței la impozitare, și deci o creștere a ponderii fenomenului de nța unui fenomen de evaziune fiscală crescută determină o diminuare și mai veniturilor statului, iar ciclul descris mai sus se poate relua cu o ampoare și

este un mijloc pentru corectarea conjuncturii economice. În ultima i occidentale au promovat o politică economică orientată spre corectarea cu ajutorul bugetului de stat. Măsurile adoptate sunt diferite de la o țară la u acordat prioritate luptei împotriva șomajului, altele menținerii stabilității prețurilor etc. Pentru realizarea acestor măsuri unele țări au recurs la măsuri bugetare cu efecte inflaționiste (majorarea cheltuielilor publice), pentru stimularea investițiilor și, implicit, pentru

3. un sistem fiscal este întotdeauna un compromis între necesitatea de intrare de venituri și grja pentru echitate socială, pentru proportionalitatea plăților în funcție de capacitatea fiecărui contribuabil.

Sustragerea de la plata impozitelor constituie o faptă gravă, fiindcă în lipsa fondurilor constituite ca venituri ale bugetului, statul nu-și poate îndeplini sarcinile ce-i revin pe de altă parte, direct sau indirect, contribuabilul care a savârsit evaziunea, mai devreme sau mai târziu, va avea și el de suferit.

Subvențiile se realizează atât pe calea cheltuielilor directe efectuate din resurse bugetare, cât și pe calea renunțării statului la anumite venituri bugetare care i se cuvin conform legislației în vigoare. Pot beneficia de subvenții atât anumiți agenți economici, cât și anumite categorii sociale care se consideră că sunt defavorizate și au nevoie de aceste "ajutoare" financiare.

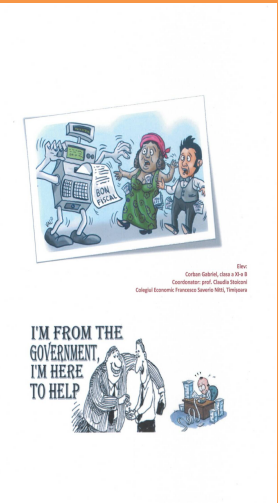
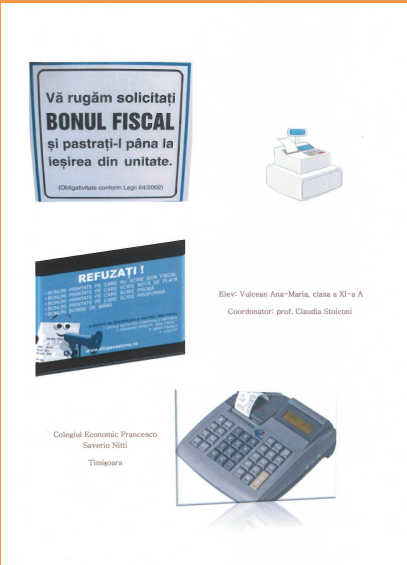
Acordarea de facilități fiscale se referă la adoptarea unor măsuri menite să stimuleze anumite activități economice, să favorizeze acțiuni de interes general sau regional, sau să avantajeze anumite categorii sociale. Aceste măsuri iau forma unor avantaje fiscale - scutiri, reduceri și amânări de impozite directe - pe care autoritatea publică le acordă atunci când urmărește realizarea unor programe guvernamentale sau locale.

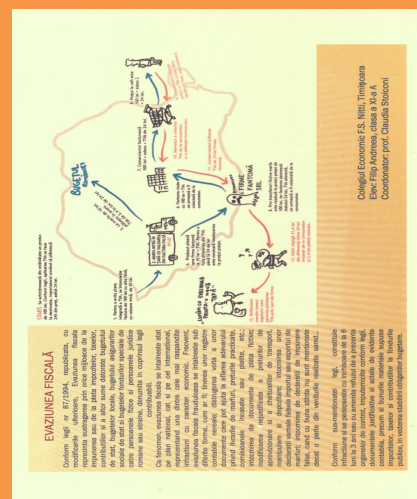
4. pe lângă mulți alți factori (sociali, economici, politici), fenomenul evaziunii fiscale determină o neîncredere accentuată a contribuabililor în puterile politice, mai ales în acele puteri politice care sunt responsabile de guvenarea respectivă. Cum marea majoritate a contribuabililor persoane fizice sunt cetățeni cu drept de vot, iar contribuabilii persoane juridice sunt formate, tot din persoane fizice care au drept de vot, atunci se poate deduce ușor că această nemulțumire ce privește activitatea și politica formațiunilor politice responsabile pentru guvernare se poate reflecta foarte ușor în rezultatele unor alegeri sau a altora.

În concluzie se poate menționa faptul că impozitul este o prelevare impusă de stat asupra persoanelor fizice sau juridice, având ca obiect acoperirea tuturor cheltuielilor publice. Prin funcțiile pe care le îndeplinește: sursa de venituri bugetare; mijloc de redistribuire a veniturilor persoanelor fizice și juridice; instrument de încurajare sau descurajare a unor activități, ramuri de activitate, se consideră căun bun mijloc de redresare a economiei este eliberarea de povara fiscalității. Reducerea cotelor fiscalității ar asigura ritmicitatea plăților datorate bugetului de stat.

Bibliografie:

- www.scritub.com
- <http://fs.legaladviser.ro>
- www.unibuc.ro
- codfiscal.net/tag/combatarea-evaziunii-fiscale
- lege5.ro
- www.dreptonline.ro
- www.legalis.ro

NOCIVITATEA EVAZIUNII FISCALE PENTRU ECONOMIA NAȚIONALĂ

PROF. VIORICA NIȚĂ, ȘCOALA GIMNAZIALĂ" AUREL SOLACOLU", OGREZENI

Efectele fenomenului de evaziune fiscală diminuează considerabil volumul veniturilor bugetului de stat și, implicit, îl diminuează acestuia forță financiară de care are nevoie și pot fi împărțite în două categorii:

- Efectele asupra contribuabililor ce îşi respectă obligaţiile fiscale
- Efectele asupra contribuabililor ce nu îşi respectă obligaţiile fiscale

Evaziunea fiscală are, de asemenea, efecte economice și asupra contribuabililor care nu își respectă obligațiile fiscale. Neplata creanțelor bugetare determină obținerea unui venit crescut pentru respectivul agent economic, venit care rămâne la dispoziția contribuabilului.

Pentru îndeplinirea rolului și funcțiilor statelor cu o economie de piață, structura bugetară îndeplinește o serie de funcții importante.

În primul rând bugetul de stat este un mijloc de asigurare a echilibrului general economic.

De la interpretarea juridică a bugetului de stat s-a trecut la evidențierea rolului bugetului de stat în viața economică, la necesitatea înlocuirii bugetului economiei naționale printr-o funcție economică a acestuia. Bugetul economiei naționale este un fundament al măsurilor de reglare a proceselor economice, de intervenție a statului în viața economică.

În al doilea rând, bugetul de stat este un mijloc de corectare a conjuncturii economice.

Impozitele sunt prin natura lor legale și destinația lor clasică, o sarcină contributivă normală pe care cetățeanul o suportă față de stat, în vederea îndeplinirii nevoilor reclamate de existența statului și pentru realizarea condițiilor de dezvoltare ale societății.

Impozitele constituie o formă de prelevare a unei părți din venitul sau din averea persoanelor fizice sau juridice, la dispoziția statului, pentru acoperirea cheltuielilor sale. Această prelevare se face în mod silit, fără contraprestații și cu titlu nerambursabil.

Existențafenomenului de evaziune fiscală duce în mod direct șiobligatoriu la diminuareaveniturilorstatului. Aceastădiminuare a veniturilorstatuluidetermina automat un buget de stat maimic, care nu mai poate săacoperecererea de fondurifinanciare necesarestatului pentruîndeplinireafuncțiilor sale de bază.

Înurmălipsei, uneori acute, de fondurifinanciare, statul nu poateluedecât o singurămăsurăeficientăși cu efectimediat - creștereaacotelor de impunere la impoziteleexistențeshiarînființarea de noiimpoziteșitaxe

Această creștere a cotelor de impunere duce la creșterea presiunii fiscale și, în schimb, la multe alte efecte, ca urmare firească, o creștere a rezistenței la impozitare, și deci o creștere a ponderii fenomenului de evaziune fiscală. În continuare, existența unui fenomen de evaziune fiscală crescută determină o diminuare și mai accentuată a volumului veniturilor statului, iar ciclul descris mai sus se poate relua cu o amplitudine și mai mare.

Astfel se produce un cercvicios din care se poateiesidoardacă se reduce semnificativfenomenulevaziuniifscaleși, implicit, se reduce substanțialvolumul de veniturance se sustrage de la bugetul de stat.

Mecanismul care poate înălțura acest șir de evenimente și fenomene economice dorite în cazul nici unei economii se bazează pe reducerea substanțială a ponderii fenomenului de evaziune fiscală care poate produce un mecanism invers celui descris în paragrafele anterioare.

Astfel o reducere substanțială a evaziunii fiscale determină în mod imediat o creștere a volumului veniturilor statului în condițiile celuiși nivel de impozitare și a aceleiași politici fiscale. Având la dispoziție un buget mai mare statul are fondurile bănești necesare pentru îndeplinirea condițiilor bune a funcțiilor sale principale, astfel încât se reduce nevoia suplimentară de venituri la bugetul de stat.

Încazulîn care venituriledatoratebugetului de stat nu suntplătite la timp (sau nu suntplătite de loc), atunciacestevenituri nu maisuntconforme cu estimărileefectuateșipebazacărora s-au stabilitniveleurile de cheltuieli. Înconsecință se produc grave dezechilibreîncadrulbugetului de stat, dezechilibreapăruteîntrenivelul real al veniturilor la bugetul de stat șînivelulcheltuielilorca a foststabilite o bază"greșită" (o estimarece nu s-a confirmatînrealitate, datoritănivelului mare al evaziunii/fraudeifiscale).

Chiardacăveniturile datorate statului sunt plătite cu întârziere, plus penalizările de rigoare întrânsfera de acțiune al execuției bugetare a anului fiscal viitor, acestea sune nu mai pot echilibra bugetul statului pentru anul ce a trecut și nicăcar nu mai pot înlătura efectele economice și sociale negative care s-au produs datorită acestor dezechilibre.

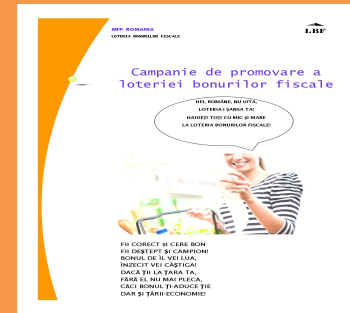
În consecință, pelângaplata datoriilor la bugetul de stat, este la fel de important și termenul la care se efectuează această achitare a creanțelor bugetare.

Ca o concluzie, trebuimenționat, faptulcăimpozitele o prelevareexclusivpecuniaraimpusă de stat asupra persoanelor fizice sau juridice, având ca obiect acoperirea tuturor cheltuielilor publice. Prin funcțiile pe care le îndeplinește: sursa de venituri bugetare; mijloc de redistribuire a veniturilor persoanelor fizice și juridice; instrument de încurajare sau descurajare a unor activități, ramuri de activitate, se consideră un bun mijloc de redresare a economiei este liberarea de povara fiscalității. Reducerea cotelor fiscalității și asigurarea ritmicității ratei plăților datorate bugetului de stat. Acestea de altfel sensul reformelor fiscale în S.U.A., Canada, Uniunea Europeană Occidentală (U.E.O.).

BIBLIOGRAFIE:

1. D. D. ȘAGUNA, Dreptfinanciarși fiscal, Ed. Eminescu, București, 2000, p.1100-1195
2. *Legeabudgetului de stat peanul 1999*, art.5, alin.5

LUCRĂRI CONCURS-ELEVI

Sandu Oana clasa a IX a Colegiul Economic Adm Iasi
PROF COORD MILEA IULIANA

*Luca Marian clasa a XI I Colegiul Ec.Dimitrie Cantemir
Suceava*

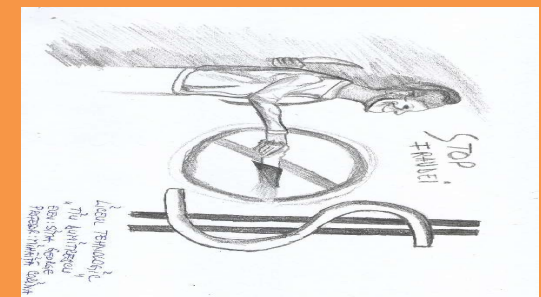

Sandu Ramona Sabina XI F Colegiul TehnicAlexandru
Ioan Cuza Suceava

PROF COORD BOBERSCHI GABRIELA.

Tabarana Viorica ,cls a X a
Coleg, National Alexandru Ioan Cuza Alexandria,
jud. Teleorman
PROF COORD IONESCU FLORENȚA,

În perioada actuală evaziunea fiscală reprezintă un fenomen de proporții, cu implicații reale și alarmante în viața economico-socială. Cauzele care au dus la acest lucru sunt numeroase, dintre care menționez: mărimea excesivă a sarcinii fiscale, educația insuficientă a contribuabililor, pe de o parte, și excesul de zel al organelor fiscale, pe de altă parte. Măsurile de combatere a evaziunii fiscale trebuie să acționeze în următoarele domenii: legislativ, administrativ și educațional. În domeniul legislativ trebuie să se urmărească elaborarea unei legislații fiscale corespunzătoare, clare, stabile, concise și coerente. De asemenea, este necesară eliminarea sau anularea reducerilor, deducerilor și exonerărilor, care sunt exploatare și dau naștere unor interpretări multiple. Și România a luat măsuri împotriva evaziunii fiscale frauduloase, dar acest lucru nu a împiedicat evazioniștii să se oprească. De aceea cred că este necesară cât mai urgent restructurarea fiscalității românești și a modului în care se face administrarea, în așa fel încât sistemul de impozite și taxe să funcționeze mai eficient și să conducă la creșterea încasărilor acestora, ceea ce ar avea un impact hotărâtor asupra creșterii resurselor bugetare cu impact pozitiv asupra creșterii economice. Politica fiscală în România trebuie regândită. Promisiunea făcută de toate echipele guvernamentale a vizat inclusiv simplificarea sistemului fiscal, și cu toate acestea, România încă are prea multe taxe.

Manifestarea fenomenului de evaziune fiscală în forme cât mai diversificate, derularea afacerilor subterane într-un mod cât mai organizat, fac ca acest fenomen să devină o amenințare directă la buna funcționare a instituțiilor democratice ale statului de drept. În condițiile extinderii fenomenului de internaționalizare a infracționalității economico - financiare, evaziunea fiscală devine o problemă de actualitate aflată în atenția organismelor din diferite state, dar și în vizorul organismelor internaționale, în special, datorită componentei transfrontaliere a fenomenului.

Printre cele mai importante metode de combatere a evaziunii fiscale amintesc: asigurarea unui cadru stimulativ pentru dezvoltarea mediului economic privat și public, prin simplificarea sistemului de taxe și promovarea unor măsuri de consolidare a transparenței, stabilității și predictibilității; eficientizarea sistemului fiscal și continuarea procesului de armonizare a legislației naționale cu legislația comunitară, prin transpunerea în legislația națională a directivelor adoptate la nivel european în domeniile TVA și accize. Combaterea evaziunii fiscale este importantă pentru a se asigura, atât protecția veniturilor, cât și încrederea cetățenilor în corectitudinea și eficacitatea sistemelor de impozitare.

Concluzia este că avem bani, trebuie doar să-i colectăm. Odată strânși la buget, s-ar putea reforma sectoarele importante, de care România are atâta nevoie. Evaziunea fiscală face ca în bugetul statului să se strângă mai puțin de jumătate din taxa pe valoarea adăugată ce s-ar cuveni statului. În acest sens, o reformă profundă a administrării taxelor și impozitelor în România, ținută în direcția creșterii gradului de colectare a taxelor este absolut necesară, fiind și de natură să creeze spațiul fiscal necesar pentru reducerea poverii fiscale pe munca salarială, aflată încă la un nivel foarte înalt.

BIBLIOGRAFIE SELECTIVĂ

1. Costea, Ioana-Maria, Combaterea evaziunii fiscale și fraudă comunitară, Editura C. H. Beck, București, 2010;
2. Hoanță, Nicolaie, Evaziunea fiscală, Ediția a II-a, Editura C. H. Beck, București, 2010; .
3. *** Legea 241 din 15.07.2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale;
4. *** Legea 227/2015 privind Codul fiscal;

BONUL FISCAL

Prof. Gabriela Boberschi, Colegiul Economic „Dimitrie Cantemir”, Suceava

Vânzător dacă vei fi
Bon fiscal va trebui...
Să eliberezi constant
Ca să nu devii „marfant”.

Cu ANAF să nu te joci
Că-i va prinde pe escroci,
Și crunt îi va pedepsi
Cum numai ei vor ști.

Sute, mii de lei sau lire,
Îți vor ieși din buzunar fără știre...
și te vei trezi-ntr-o zi
Și sărac... și-n datorii.

CORECTITUDINEA ÎNCEPE CU NOI!

Prof. Gabriela Boberschi, Colegiul Tehnic „Alexandru Ioan Cuza”, Suceava

Am fost doar prim procuror, albanez plagiator,
Am promis o guvernare, taxe mici pentru popor.
V-am dat chiar râuri de miere, laptele a curs șuroi,
Tot aveți ceva cu mine, hoțomani și voi prea răi.

Eu, „Pinocchio-doltore” cel mai mare mincinos,
În cel „mai cinstiti guvern”, vă voi arunca și-un os;
Să îl roadeți tot mai bine, să-l mâncați pe săturate
Ca să dăm și-un șut în spate, c-un bon fiscal în rate!

NOCIVITATEA EVAZIUNII FISCALE PENTRU ECONOMIA NAȚIONALĂ

Prof.ec. Bîrsan Aurora-Mimi

Colegiul Tehnic „I. Holban” Iași, jud. Iași

Evaziunea fiscală constituie un fenomen economico-social extrem de nociv, iar permisivitatea legislativă precum și cea a autorităților competente, coroborate cu un grad al fiscalității extrem de ridicat, au condus la crearea unui mediu propice dezvoltării practicilor evazioniste. Cu toate acestea, evaziunea fiscală este un termen generic care desemnează manifestarea de fugă din fața impozitelor. Aceasta este definiția în sens larg a evaziunii fiscale care ajunge să înglobeze și fraudă. Evaziunea fiscală ilicită are, obligatoriu, un caracter fraudulos, prin aceasta înțelegându-se acțiunea contribuabilului care încalcă o prevedere legală, scopul fiind de a nu plăti impozitul datorat. Evaziunea fiscală este frauduloasă atunci când contribuabilii, obligați să furnizeze date care să sprijine declarațiile acestora, recurg la disimularea obiectului impozabil, subevaluând cuantumul materiei impozabile sau folosind alte căi de sustragere de la plata impozitului datorat. În general, e greu să se poată determina toate formele de evaziune de acest gen. Evaziunea legală sau mai bine spus acceptată sau tolerată exprimă acțiunea contribuabililor de a ocoli unele obligații de plată prevăzute de lege, recurgând la diverse combinații neprevăzute de legiuitor. Ea nu poate fi posibilă decât datorită unor neconcordanțe sau lipsuri ale legii și e frecventă mai ales atunci când apar noi forme de entități (contribuabili) sau noi categorii de taxe și impozite.

În ecuația fiscalității una dintre variabilele ce trebuie luate în considerare este înclinația contribuabilului spre evaziune fiscală. Cu cât înclinația este mai mare, cu atât bugetul statului va înregistra pierderi mai mari de venituri fiscale. Pe termen scurt, se poate trage concluzia că evaziونيștii înregistrează câștiguri însemnate, în timp ce bugetul statului are de pierdut. Pe termen lung au de pierdut contribuabilii care nu recurg la evaziune fiscală, prin faptul că pentru completarea resurselor financiare necesare statului este posibilă ridicarea fiscalității. În funcție de efectele evaziunii fiscale, putem constata că în fața acestui fenomen avem cele două părți active - statul și evaziونيștii și contribuabilul corect, ca parte pasivă. Dacă cele două părți active înregistrează pierderi, respectiv câștiguri datorită acestui fenomen, contribuabilul corect, aparent, nu are nici ce pierde și nici ce câștiga din evaziunea fiscală a altora. Pe termen lung însă, contribuabilul corect care nu recurge la evaziune fiscală va trebui să suporte o creștere a obligațiilor sale fiscale, de plată, datorate creșterii sarcinii fiscale, ca urmare a sumelor diminuate încasate la bugetul de stat.

Totodată, contribuabilul neevazionist va beneficia, de asemenea, de serviciile publice într-o măsură tot mai mică și va deveni și mai puțin competitiv în raport cu concurenții săi. Nemulțumirile cetățenilor determinate de sentimentul inechității sociale și economice, adică condiții economice inegale pentru diferiți operatori economici, ce sunt produse sau cel puțin amplificate de ponderea crescută a fenomenului de evaziune fiscală, pot avea o importanță deosebit de crescută asupra evoluției sistemului politic, mai ales într-o țară ca România, unde nivelul de trai și puterea de cumpărare pe care o dețin cetățenii sunt destul de reduse.

CORECTITUDINE ȘI ECHITATE, PARTE A STRATEGIEI ECONOMICE NAȚIONALE

Iuliana Milea, Colegiul Economic Administrativ Iași, județul Iași

O abordare corectă a problemei evaziunii fiscale în orice sistem economic contribuie la creșterea semnificativă a bugetului și a economiei naționale. De aceea, fiecare stat este obligat să aibă propria strategie atunci când vine vorba de evaziune fiscală și modalitățile prin care poate fi combătută. Atunci când statul știe cum să își protejeze veniturile, cetățenii au o încredere sporită în mecanismele de control și sistemele de impozitare; de aici și creșterea economiei naționale.

Este de la sine înțeleasă nocivitatea evaziunii fiscale asupra economiei naționale. De aceea, așa cum recomandă și directivele comisiilor europene, statul prin mecanismele sale de control, trebuie să dea dovadă de o acțiune hotărâtă și susținută în combaterea evaziunii, ceea ce reprezintă, mai ales în România, o provocare în materie de corectitudine, echitate și moralitate. Corectitudinea în domeniul fiscalității românești abia acum a început să prindă contur, când au fost puse în aplicare o serie de reforme necesare și acceptabile în plan social și politic, precum obligativitatea eliberării bonului fiscal. Concret, pentru reducerea evaziunii fiscale și a economiei subterane, guvernul României a avut în vedere măsuri precum: reducerea TVA; modificarea (în defavoarea contribuabilului cu venituri mici și medii) a cotelor și plafoanelor la contribuții pentru asigurări sociale; eliminarea impozitului pe dividende; diminuarea cotei impozitului pe veniturile persoanelor fizice și juridice; reducerea cotelor (respectiv, a sferei de aplicare) pentru unele accize. O problemă încă neglijată, care a făcut recent subiectul unor știri senzaționale, este cea a paradisurilor fiscale. Orice strategie ar adopta, România trebuie să acorde atenție următoarelor două aspecte:

-corectitudine, care este condiția esențială pentru ca reformele fiscale să fie acceptabile din punct de vedere social și politic;

-echitate, pentru contribuabilii care trebuie să participe la formarea fondurilor necesare finanțării funcțiilor statului, iar sarcina fiscală să fie distribuită ținând cont de capacitatea contributivă, indiferent de sursa venitului, natura activității, sfera/jurisdicțiile de desfășurare.

Din punctul de vedere al analiștilor, măsurile fiscale propuse pentru reducerea fraudei și evaziunii fiscale suferă foarte mult la capitolul echitate. Se aruncă poveri din ce în ce mai mari asupra contribuabililor care își onorează obligațiile fiscale și se ignoră generoasele posibilități de evitare a impozitării prin intermediul paradisurilor fiscale. Lipsa de transparență a multor paradisuri fiscale este considerată principala barieră pentru autoritățile fiscale, blocând controlul acestor tranzacții și facilitând acoperirea activităților ilegale.

Evaziunea fiscală este un fenomen omniprezent în plan economic și social și poate că va mai fi mult timp de acum încolo. Amploarea pe care a luat-o evaziunea fiscală este îngrijorătoare deoarece în lipsa măsurilor de combatere poate atenta la stabilitatea economiei naționale. Pentru combaterea evaziunii fiscale nu este necesar să se impună niște sancțiuni drastice, ci ar trebui realizat un control fiscal eficient, un sistem legislativ viabil și poate în primul rând o educație fiscală a cetățenilor.

Evaziunea fiscală frânează economia!

Prof. Dinaci Daniela

Grup Scolar Miron Niculescu Giurgiu

Evaziunea fiscală este o frână serioasă în dezvoltarea economică a României. Iar asta face ca tot efortul de a reduce poverile fiscale și încercările de stimulare să rămână doar pe hârtie.

Dimensiunea evaziunii este atât de mare încât a ajuns să fie estimată la jumătate din bugetul de stat.

Concret, cu fiecare secundă care trece economia pierde de pe urma evazioniştilor 503 euro, adică mult peste câştigul mediu lunar al unui român. Anual se risipesc în buzunarele băieţilor deştepti 16 miliarde de euro. Şi asta este doar 70% din evaziune, recunoscută şi calculată de specialişti. Dacă mai punem la socoteală şi restul de bani negri pierduţi din cauza criminalităţii economice organizate, nota de "neplată" ajunge la 23 de miliarde de euro pe an.

"Astăzi, după eforturile de combatere a evaziunii, România încă colectează sub 60 la sută din ce ar trebui colectat toate soluţiile care au fost implementate pentru combaterea evaziunii în ultimele luni, ani. Cum se face la noi combaterea evaziunii? Începem cu bonurile fiscale, începem să închidem restaurante, începem sa creem valori după care dăm inapoi, modificăm modificările, creem neîncredere", spune Gabriel Biriş, economist.

Concluzia este că avem bani, trebuie doar să-i colectăm. Odată strânşi la buget, s-ar putea reforma sectoarele importante, de care România are atâta nevoie.

Zilnic am putea construi 5 kilometri de autostradă. Lunar, infrastructura s-ar îmbogăţi cu 150 de km noi. O dată la 2 zile, România ar putea avea un spital universitar, unde s-ar trata sute de mii de pacienţi. Iar dacă banii pierduţi s-ar întoarce în economie, în mai puţin de două zile ar fi bani destui pentru a plăti tratamentele bolnavilor de cancer.

Pe partea de educaţie, lucrurile ar evolua semnificativ. În 100 de zile am strânge banii necesari pentru a şcolariza cei 250.000 de analfabeţi ai României. Mai mult, s-ar putea construi zilnic 5 şcoli moderne.

BIBLIOGRAFIE

REALITATEA.NET: http://www.realitatea.net/evaziunea-fiscala-franeaza-economia-romania-pierde-anual-23-de-miliarde-de-euro_1729969.html#ixzz49HYMqxQc

NU EVAZIUNII FISCALE

Prof. Gabriela Boberschi, Colegiul Economic ”Dimitrie Cantemir”, Suceava

MOTTO:

„Orice risipitor este un vrăjmaş al societăţii orice om econom este un binefăcător public.”
(A. Smith)

Pretutindeni şi din totdeauna evaziunea fiscală a fost condamnată. Cu toate acestea, perspectivele privind acest fenomen nu s-au schimbat de-a lungul timpului. El persistă în toate ţările şi în toate perioadele, în ciuda sancţiunilor.

În orice societate, necesitatea fiscalităţii este pe deplin dovedită, nimic altceva neputând înlocui acest mijloc de finanţare şi de susţinere a statului. În ultimii ani s-a creat o stare de spirit generală legată de conştientizarea implicaţiilor bugetare, macroeconomice şi sociale ale proliferării evaziunii fiscale. Din păcate, ceea ce se poate face efectiv în acest domeniu este limitarea cât mai mare a consecinţelor acestui fenomen, eradicarea sa, fiind practic imposibil de realizat.

Efectele negative ale evaziunii fiscale se resimt direct asupra nivelului încasărilor şi veniturilor fiscale, conducând, totodată la apariţia de distorsiuni în mecanismele pieţei şi, nu în ultimul rând, contribuind la crearea unor inechităţi sociale datorate „excesului “ şi „ înclinaţiei“ diferite a contribuabililor către acest fenomen. În toate timpurile, multitudinea obligaţiilor pe care le impun legile fiscale contribuabililor, au făcut să stimuleze ingeniozitatea acestora în a inventa diverse procedee de eludare a legilor fiscale.

Economia subterană sau „economia neagra” (black economy) ca formă de manifestare a evaziunii fiscale (munca la negru, vânzarea ilegală de droguri, jocuri de noroc, etc.) e estimată a fi 8% din P.N.B în Marea Britanie, 13% în Suedia, 12% în Belgia, 11, 5% în Italia, 9% în Franta, Olanda, Canada si Germania, 8,5% în SUA si 5% în Japonia. Semnificaţia problemei e mai mare în ţările mai puţin dezvoltate unde guvernele pot întâmpina mari dificultăţi în supravegherea tranzacţiilor care au loc în economie. N. Kaldar estima fraudă fiscală în ţările lumii a treia, între 4/5 şi 9/10 din încasările fiscale prevăzute. Astfel evaziunea fiscală apare ca un element dorit sau nu al politicii fiscale.

Multitudinea obligaţiilor pe care legile fiscale le impun contribuabililor ca şi, sau mai ales, povara acestor obligaţii au făcut să stimuleze, în toate timpurile, ingeniozitatea contribuabililor în a inventa procedee diverse de eludare a obligaţiilor fiscale. "Evaziunea fiscala a fost întotdeauna în special activă şi ingenioasă pentru motivul că fiscul lovind indivizii în averea lor, îi atinge în cel mai sensibil interes: interesul bănesc".

Evaziunea fiscala nu este numai imaginea fiscalitatii, ci si a climatului politic si social, specificului national si chiar, a celui religios.

Generalizarea fenomenului la scara planetara tine de conditia umana, de sentimentul de confiscare a rezultatelor muncii fara a primi echivalentul in schimb sub alta forma (servicii publice). „ Exista o psihologie a contribuabilului de a nu plati niciodata decat ceea ce nu poate sa nu plateasca”.

Practica fiscală internaţională atestă că un sistem fiscal modern trebuie să aibă şi componente care să permită educarea şi informarea promptă a contribuabililor în legătură cu obligaţiile lor privind întocmirea corectă a declaraţiilor de impunere, a ţinerii unor evidenţe corecte a veniturilor şi cheltuielilor ocazionate de activitatea desfăşurată, pedepsele şi sancţiunile se aplică celor care încalcă prevederile legale.

În conluzie, declanşarea acţiunii de dovedire a evaziunii fiscale este nu numai pretenţioasă, ci şi dificilă, deoarece sunt stabilite reguli foarte stricte în legătură cu ce se poate admite drept dovadă, care, de regulă, trebuie susţinută cu probe materiale şi cu martori.

EVAZIUNEA FISCALĂ-COMBATERE SI PREVENIRE

*profesor Gușă Nina Cristiana
Liceul Tehnologic „Ion Barbu”
Loc.Giurgiu,*

Evaziune fiscală reprezintă, prin definiție, o infracțiune de prejudiciu, dar și de pericol și se poate realiza în una din următoarele forme în scopul sustragerii de la îndeplinirea obligațiilor fiscale: ascunderea bunului ori a sursei impozabile sau taxabile; omisiunea, în tot sau în parte, a evidențierii, în actele contabile ori în alte documente legale, a operațiunilor comerciale efectuate sau a veniturilor realizate; evidențierea, în actele contabile sau în alte documente legale, a cheltuielilor care nu au la baza operațiuni reale ori evidențierea altor operațiuni fictive; alterarea, distrugerea sau ascunderea de acte contabile, memorii ale aparatelor de taxat ori de marcat electronice fiscale sau de alte mijloace de stocare a datelor; executarea de evidente contabile duble, folosindu-se înscrisuri sau alte mijloace de stocare a datelor; sustragerea de la efectuarea verificărilor financiare, fiscale sau vamale, prin nedeclararea, declararea fictivă ori declararea inexactă cu privire la sediile principale sau secundare ale persoanelor verificate; substituirea, degradarea sau înstrăinarea de către debitor ori de către terțe persoane a bunurilor sechestrate în conformitate cu prevederile Codului de procedură fiscală și ale Codului de procedură penală.

Evaziunea fiscală este unul din fenomenele economico-sociale complexe de maximă importanță cu care lumea contemporană se confruntă și ale cărui consecințe nedorite caută să le limiteze cât mai mult, eradicarea fiind, practic, imposibilă. Efectele evaziunii fiscale se repercutează direct asupra nivelurilor fiscale, conduce la distorsiuni în mecanismul pieții și poate contribui la inechități sociale datorate „accesului” și „inclinației” diferite la evaziunea fiscală din partea contribuabililor. Dacă nu ar fi decât aceste „rele” aduse de evaziunea fiscală, dar ele nu se rezumă la atât, și statul ar trebui să se preocupe sistematic și eficient de preîntâmpinarea și limitarea fenomenului evaziunii fiscale.

Cu toate acestea, statul prin puterile publice, poate și să incite la evaziune fiscală urmărind, în principal, două scopuri:

- unul „pozitiv” argumentat de dorința de a stimula formarea capitalului ;
- altul „negativ” reflectat în sprijinirea unor grupuri de interese, de multe ori de tip mafiot, cu tot cortegiul de consecințe.

Cauzele evaziunii fiscale sunt multiple, dintre care le subliniez pe cele mai importante:

- Excesivitatea sarcinilor fiscale (povara fiscală), mai cu seamă pentru unele categorii de contribuabili, aceasta excesivitate se explică în parte și are drept efect, tocmai amploarea evaziunii fiscale;
- Sistemul legislativ fiscal, care pe lângă faptul că este incomplet, prezintă mari lacune, imprecizii și ambiguități, creează pentru contribuabilul evazionist un spațiu larg de manevră, în încercarea sa de sustragere de la plata obligațiilor fiscale legale;
- Psihologia contribuabilului și insuficienta educație fiscală și civică a acestuia;
- Modul de organizare, funcționare și dotare a organelor fiscale și a celor de control financiar-fiscal;
- Lipsa unor reglementări clare, precise și unitare pentru combaterea acestui fenomen.

În concluzie: organele competente trebuie să verifice modul în care contribuabilii respectă dispozițiile legale de organizare și de desfășurare a activităților economice producătoare de venituri impozabile sau bunurile supuse impozitelor și taxelor sunt organele de control financiar-fiscal din cadrul Ministerului Finanelor Publice și din unitățile teritoriale subordonate, Garda Financiară și alte organe de control abilitate potrivit legii.

BIBLIOGRAFIE

Legea nr.241/2005 privind prevenirea și combaterea evaziunii fiscale

- P.E.Drucker – „Inovativitatea și sistemul antreprenorial”, Editura Enciclopedică, București, 1993 , **N.Hoanta** – „Evaziunea fiscală”, Editura Tribuna Economică , București, 1997

Evoluția și combaterea evaziunii fiscale

Evaziunea fiscală este unul din fenomenele economico – sociale complexe de maximă importanță cu care statele de astăzi se confruntă și ale cărei consecințe nedorite caută să le limiteze cât mai mult, eradicarea totală fiind practic imposibilă.

Este imperios necesară, pentru toate statele lumii, ca urmările nocive ale acestui fenomen să fie limitate, micșorate, să-și piardă din anvergură.

Evaziunea fiscală constă, deci, în totalitatea procedurilor legale ori nelegale prin intermediul cărora contribuabilii, persoane fizice sau juridice sustrag parțial ori integral materia lor impozabilă de la plata obligațiilor stabilite prin lege.

Evaziunea fiscală este o noțiune foarte dificil de precizat, în plus nu există o definiție legală a fraudei fiscale.

Dacă se vorbește de fraudă se vorbește în aceeași măsură de fraudă legală sau legitimă, de fraudă ilegală, de evaziune internațională, evaziune legală, de evaziune ilegală, de paradisuri fiscale sau de refugii, de abuzul dreptului de a fugi din fața impozitului, de libertatea alegerii căii celei mai puțin impozitate sau subestimarea fiscală, fraudă la lege sau economia subterană.

Economia subterană sau,, economia neagră “ (black economy)ca formă de manifestare a evaziunii fiscale (munca la negru, vânzarea ilegală de droguri, prostituție, jocuri de noroc, etc.) este estimată a fi 8 % în Marea Britanie, 13 % în Suedia, 12 % în Belgia, 11,5 % în Italia, 9 % în Franța, Olanda, Canada și Germania, 8,5 % în S.U.A. și 5 % în Japonia.

Semnificația problemei e mai mare în țările mai puțin dezvoltate unde guvernele pot întâmpina mari dificultăți în supravegherea tranzacțiilor care au loc în economie.

Deci, pentru combaterea evaziunii fiscale trebuie solicitat bonul fiscal. Acesta este documentul care trebuie emis obligatoriu de către comercianți atunci când vând produse sau prestează servicii. Bonul fiscal este documentul emis numai de aparatul de marcat electronic fiscal cu ocazia efectuării livrărilor de bunuri sau prestărilor de servicii și detaliază informațiile referitoare la acestea, în funcție de specificul activității desfășurate.

BIBLIOGRAFIE

*Vintilă G.,, Fiscalitate “, Editura Economică, București, 2012.

FRAUDA ȘI EVAZIUNEA FISCALĂ

Ionescu Florența
Colegiul Național “Al.I.Cuza”
Alexandria, Teleorman

Normele legale acordă Agenției Naționale de Administrare Fiscală (ANAF) dreptul de a verifica situația fiscală a persoanelor fizice supuse impozitului pe venit. Conform normelor legale în vigoare, inspecția fiscală este activitatea care are ca obiect verificarea legalității și conformității declarațiilor fiscale, corectitudinii și exactității îndeplinirii obligațiilor în legătură cu stabilirea obligațiilor fiscale de către contribuabil/plătitor, respectării prevederilor legislației fiscale și contabile, verificarea sau stabilirea, după caz, a bazelor de impozitare și a situațiilor de fapt aferente, stabilirea diferențelor de obligații fiscale principale.

Utilizând modalități și procedee specifice de investigare, inspecția fiscală se realizează, în principal, în scopul prevenirii, constatării și combaterii cazurilor de sustragere de la calcularea, evidența și plata sumelor datorate, potrivit legii, bugetului general consolidat.

Unitățile administrativ–teritoriale, prin compartimentele de specialitate din structura acestora, au competența materială și teritorială pentru efectuarea inspecției fiscale în domeniul impozitelor, taxelor,și a altor venituri pentru a căror administrare sunt competente, potrivit legii.

În exercitarea inspecției fiscale, organele de inspecție fiscală au următoarele atribuții:

- constatarea și investigarea fiscală a tuturor actelor și faptelor rezultând din activitatea contribuabilului supus inspecției sau altor persoane cu privire la legalitatea și conformitatea declarațiilor fiscale, corectitudinea și exactitatea îndeplinirii obligațiilor fiscale, în scopul descoperirii de elemente noi relevante pentru aplicarea legii fiscale;
- analiza și evaluarea informațiilor fiscale în vederea confruntării declarațiilor fiscale cu informațiile proprii sau din alte surse;
- sancționarea, potrivit legii, a faptelor constatate și dispunerea de măsuri pentru prevenirea și combaterea abaterilor de la prevederile legislației fiscale;

Pentru îndeplinirea atribuțiilor sale, organul de inspecție fiscală procedează astfel:

- examinează documentele aflate în dosarul fiscal al contribuabilului;
- verifică concordanța dintre datele din declarațiile fiscale cu cele din evidența contabilă a contribuabilului;
- solicită explicații scrise de la reprezentanții legali ai contibuabililor sau împuterniciții acestora, după caz. Solicitarea de explicații scrise se va face în timpul inspecției fiscale, ori de câte ori acestea sunt necesare pentru clarificarea și definitivarea constatărilor privind situația fiscală a contribuabilului;
- solicită informații de la terți;
- stabilește diferențele de obligații fiscale de plată;
- verifică locurile unde se realizează activități generatoare de venituri impozabile;
- efectuează investigații fiscale;
- dispune măsuri asiguratorii;
- aplică sancțiuni potrivit prevederilor legale.

În realizarea atribuțiilor, inspecția fiscală poate aplica următoarele proceduri de control:

- control prin sondaj;
- control inopinat;
- control încrucișat.

Procedurile de control pot fi utilizate individual sau combina, în funcție de scopul, obiectivele, complexitatea, dificultățile, specificul activității desfășurate și de perioada inspecției fiscale.

Perioada supusă inspecției fiscale este diferit, în funcție de categoria contribuabililor.

ROLULUI STATULUI PRIN ORGANISMELE DE SPECIALITATE ÎN
ACȚIUNEA DE PREVENIRE ȘI COMBATERE A EVAZIUNII FISCALE

Prof. CÎRCOTĂ ROXANA
Liceul Tehnologic de Marină Galați, jud Galați

Evaziunea fiscală, este un act de intenție a contribuabililor de a se sustrage de la plata impozitelor și duce întotdeauna la o diminuare a veniturilor statului. Efectele evaziunii sunt întotdeauna negative și sunt resimțite direct și imediat în veniturile bugetare și, într-adevăr, indirect și treptat asupra laturii economice, sociale și politice Putem grupa efectele evaziunii fiscale în două grupe, funcție de subiectul receptor și natura acestora: statul (economice, financiare, politice și sociale) și contribuabilii (economice și financiare).

Nu doar statul resimte efectele evaziunii fiscale ci și contribuabilii, determinarea impactul evaziunii fiscale asupra sectorului economic – ca efect ce se observă din concurența injustă și neloială pe care o manifestă evazoniștii față de ceilalți contribuabili; finanțarea insuficientă a proiectelor sociale – în fapt, este regăsirea efectelor generale ale evaziunii fiscale în plan social: învățământ, cultură, administrație, sănătate, etc. identificarea efectelor de natură politică - nerealizarea veniturilor statului ca urmare a creșterii evaziunii fiscale, duce la o majorare a presiunii fiscale, la nemulțumiri față de guvernanți, care, la viitoarele alegeri nu vor mai fi votați.

Atenuarea efectelor și acțiunile asupra cauzelor fenomenului evazionist sunt dependente de reconsiderarea, de către factorii de decizie, a rolului și importanței ce revin activității de inspecție fiscală în: combaterea sustragerii de la plata obligațiilor bănești către stat; încasarea sumelor provenind din evaziunea fiscală: asigurarea unui climat optim de derulare a raporturilor fiscale dintre funcționarii fiscali și contribuabili: creșterea civismului fiscal; sporirea echității fiscale printr-un sistem de impunere echitabil, bazat pe cote multiplu – progresive, pe mai multe tranșe de venituri;

O realitate, de netăgăduit, a sistemului fiscal românesc, și totodată o cauză majoră atât a evaziunii fiscale cât și a inechităților în acest domeniu: o constituie aplicarea legii în mod deficitar și inadecvat.

Fenomenul evaziunii fiscale provoacă mai multe tipuri de efecte, observîndu-se o paralelă între funcțiile impozitelor și tipurile de efecte ale evaziunii fiscale.Principalele efecte ale evaziunii fiscale sunt: efecte cu caracter economic, efecte cu caracter social, efecte asupra formării veniturilor statului, efecte cu caracter politic.

Efecte cu caracter economic- într-o economie de piață, impozitele reprezintă una din sursele importante de constituire a veniturilor bugetului și,în același timp,o pîrghie prin intermediul căreia statul poate stimula dezvoltarea și desfășurarea activității economice (inclusiv poate orienta și modela compartimentul investițional al agenților economici). La rîndul său, un buget care dispune de venituri suficiente devine un mijloc eficient în asigurarea echilibrului general economic.

Efecte cu caracter social- evaziunea fiscală implică micșorarea fondurilor ce constituie venituri ale bugetului, și statul nu-și poate îndeplini corespunzător sarcinele ce-i revin în domeniile social-economic și social-cultural (acordarea de subvenții,compensații și indemnizații, facilități fiscale). Alte efecte ale evaziunnii fiscal cu consecințe sociale destul de grave ar fi: diminuarea standardului de viață al categoriilor sociale care sînt private de ajutorul statului, diminuarea standardelor privind gradul de educație și sănătate a populație, sau chiar poate cauza acțiuni de protest și grave tulburări și din partea populației.

Efecte asupra formării veniturilor statului- existența fenomenului de evaziune fiscală în mod obligatoriu duce la diminuarea volumului veniturilor statului și, în rezultatul lipsei acute de fonduri

financiare pentru îndeplinirea sarcinilor, statul nu are o altă cale decât să aplice unica măsură eficientă și cu efect imediat - majorarea cotelor impozitelor și taxelor existente sau chiar instituirea unor noi impozite și taxe.

Efecte cu caracter politic.- orice companie electorală care are loc, în mod obligatoriu va pune ca sarcină lupta cu corupția.

Principalele măsuri care pot duce la reducerea drastică a evaziunii fiscale sunt :

- asigurarea unor forțe adecvate pentru control, intensificarea controalelor fizice, și în acest sens o atenție deosebită ar trebui acordată pregătirii și perfecționării profesionale a inspectorilor de control fiscal;
- îmbunătățirea eficienței controalelor prin aplicarea experienței dobândite în decursul desfășurării acțiunilor de control (sintetizarea cunoștințelor, a problemelor și a soluțiilor adoptate în cursul acțiunilor de control și elaborarea unor manuale de control fiscale destinate inspectorilor;
- alocarea unor noi resurse, financiare și umane, destinate controlului, precum și orientarea celor existente spre acele zone care reprezintă un risc ridicat de producere a evaziunii fiscale;
- asigurarea unui buget propriu de venituri și cheltuieli pentru administrația fiscală ,poate crea premisele creșterii calității și randamentului controlului fiscal, extinderea utilizării metodei analizei de risc ar asigura o alocare mai judicioasă a resurselor și orientarea inspectorilor spre controlul acestor contribuabili care prezintă un risc ridicat de evaziune fiscală.
- introducerea unui sistem computerizat de control și crearea unor baze de date complete, corecte și permanent actualizate, care să cuprindă toți contribuabilii și toate obligațiile fiscale ale acestora, realizarea unui control masiv, pe documente, pentru toți contribuabilii și pentru selectarea, în vederea desfășurării controlului pe teren, numai a contribuabililor care prezintă un risc ridicat.
- perfecționarea schimbului de informații asupra tehnicilor de control, identificarea modalităților prin care au fost eludate obligațiile fiscale către bugetul statului, centralizarea constatărilor cuprinse în actele de control, apoi, aceste informații pot fi grupate în funcție de impozitele la care se referă sau în funcție de domeniul de activitate în care au fost întâlnite și pot constitui capitole din ghiduri de control puse la dispoziția inspectorilor;
- identificarea și înlăturarea defectelor și slăbiciunilor din legislația în vigoare pe baza constatărilor efectuate de organele de control podeficiențele apărute ca urmare a aplicării legislației și pot fi formulate propuneri de îmbunătățire a acesteia.
- elaborarea unor acte normative în baza cărora să se poată accede la conturile bancare prin intermediul cărora s-au efectuat decontările pentru livrările ilegale.
- identificarea căilor prin care piața ilegală este aprovizionată și crearea unui sistem de prevenire a fraudei.

Colaborarea între toate instituțiile statului, implicate în lupta împotriva crimei organizate, fraudei și evaziunii fiscale, utilizarea acordurilor cu țări pentru a obține informații, ar putea să asigure crearea unei baze de date care să conțină toate modalitățile prin care se realizează fraudă fiscală, iar pe baza acestor informații s-ar putea elabora acte normative și proceduri aplicabile pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale, combaterea contrabandei și a falsei declarări a importurilor.

Bibliografie

Bîrle, Vasile, Echitatea fiscală, Editura Teora, București, 2006;
 Cordescu, Virgil, Evaziunea fiscală în România, Editura Cartea Românească, București, 2005;
 Mănăilă, Adrian, Companiile off shore sau evaziunea fiscală legală, Editura All Beck, București, 2004;
 Tulai, I. Constantin, Finanțele publice și fiscalitatea, Editura Casa Cărții de Știință, Cluj Napoca, 2003

Evaziunea fiscală

Prof. Mihaila Corina

Liceul Tehnologic Tiu Dumitrescu Mihailesti, jud Giurgiu

Dimensiunea economiei subterane nu poate fi măsurată cu precizie, cifrele variind de la o sursă la alta, dar totuși efectele se fac din plin resimțite atât asupra bugetului de stat, cât și asupra nivelului de trai al populației.

O latură importantă a economiei subterane o constituie fenomenul evaziunii fiscale, care este definită potrivit art. 1 din Legea nr. 87/1994 drept "sustragerea prin orice mijl 13413v2115n oc, în întregime sau în parte, de la plata impozitelor, taxelor și a altor sume datorate bugetului de stas, bugetelor locale, bugetului asigurărilor sociale de stat și fondurilor speciale extrabugetare de către persoanele fizice și persoanele juridice române sau straine, denumite contribuabili."

Această lege (87/1994) reglementează obligațiile fundamentale ale contribuabililor în materie fiscală, definește tipurile de infracțiuni și contravenții legate de fenomenul evaziunii fiscale, împreună cu pedepsele și sancțiunile aplicabile.

Totuși, o recunoaștere unanimă prezentată se referă la faptul că ne confruntăm cu o amploare a evaziunii fiscale, reflectată în numărul cazurilor descoperite precum și-n extinderea spectrului fenomenelor și modalităților de sustragere de către contribuabili de la plata obligațiilor față de stat. Situația de fapt poate fi explicată, pe de-o parte prin atitudinea deliberată a contribuabililor de a eluda sau încălca legea, dar și prin necunoașterea și ignorarea legislației fiscale. La cele prezentate se adaugă și faptul că datorită diversificării legislației fiscale, a valabilității acesteia pe perioade limitate de timp, a deselor schimbări survenite și mariri continue a numărului impozitelor directe și indirecte, a taxelor percepute de organele centrale și fiscale centrale și locale etc. în multiple cazuri de evaziune fiscală, contribuabilii motivează abaterile săvârșite prin necunoașterea legislației în domeniu.

Totodată se impune necesitatea schimbării mentalității contribuabililor, legată de obligația prevăzută de Constituție, ca aceștia să contribuie prin impozite și taxe la acoperirea cheltuielilor publice. Obligațiile de ordin fiscal sunt percepute de agenții economici ca un sacrificiu material și nu ca o datorie față de comunitate.

Deși evaziunea fiscală este unul dintre capitolele cele mai dezbătute de teoreticieni și de tehnicieni în materia fiscală, în pofida a ceea ce se scrie despre acest fenomen socio-economic , cuvintele induc o anumită imprecizie și domeniul pe care-l explorează pare confuz.

Această confuzie provine și de la o nefericită punere în opera legislativă a termenilor și reglementărilor juridice corespunzătoare la care se adaugă și o evidență lacună culturală între două domenii, economic și juridic, care în realitate se găsesc într-o stransă interferență. Prin urmare, s-a ajuns la o disensualitate a limbajului și a termenilor utilizați dar și al înțelegerii diferite a fenomenului de către cei ce doresc să-și exprime punctul de vedere în această materie. Dacă se vorbește de fraudă, se vorbește în aceeași măsură de fraudă legală sau legitimă, de fraudă ilegală, de evaziune fiscală, de fraudă la lege etc.

În concluzie, aratăm că nu există decât o singură specie de evaziune fiscală propriu-zisă, aceea evaziune fiscală ale cărei elemente sunt reglementate de lege și care este numită în mod pleonastic de anumiți autori "evaziune fiscală ilegală".

Nocivitatea evaziunii fiscale pentru economia națională

Prof. Măcăneală Nicoleta,

Liceul Tehnologic “Ion Barbu”, Giurgiu

Evaziunea fiscală este unul dintre fenomenele economico-sociale complexe de maximă importanță, cu care statele se confruntă astăzi și ale cărei consecințe nedorite caută să le limiteze cât mai mult, eradicarea fiind practic imposibilă. Statul trebuie să se ocupe sistematic și eficient de preîntâmpinarea și limitarea fenomenului evaziunii fiscale.

Factorul determinant al fraudei fiscale îl reprezintă presiunea fiscală. Dacă cetățenii nu ar trebui să plătească către stat o parte din câștiguri, venituri sau avere, în mod sigur nu am mai putea vorbi despre evaziune fiscală pentru că nu ar mai exista esența evaziunii, și anume sustragerea de la plata obligațiilor fiscale. Deci, însăși obligarea la plată a contribuabililor este o cauză a evaziunii fiscale, și de ce nu, esențială.

Unul dintre cele mai resimțite efecte negative ale evaziunii îl reprezintă, după cum am mai precizat, diminuarea încasărilor la bugetul de stat, ceea ce face necesară o nouă majorare a taxelor care, la rândul său va duce la creșterea numărului de societăți atrase în economia subterană conducând la o nouă diminuare a veniturilor fiscale ajungându-se astfel într-un cerc vicios. Sănătatea fiscală a statului este, în felul acesta, afectată.

În legătură cu acest efect negativ în plan financiar, există teorii care susțin că dacă guvernele ar fi capabile să controleze formele de manifestare ale evaziunii fiscale, multe probleme fiscale ale sectorului public, cum ar fi datoria publică, de exemplu, ar putea fi reduse.

Efectele asupra sectorului economic se regăsesc în concurența injustă și neloială pe care o manifestă evaziioniștii față de ceilalți contribuabili.

Efecte sociale ale evaziunii se regăsesc în inechitatea socială datorată diferențelor dintre veniturile contribuabililor, diferențe care se amplifică în cazul practicării evaziunii și în finanțarea insuficientă a proiectelor sociale: învățământ, cultură, administrație, sănătate.

Efectele de natură politică se cuntesc în nerealizarea veniturilor statului ca urmare a creșterii evaziunii fiscale care va duce la o majorare a presiunii fiscale, la nemulțumiri față de guvernanți, care, la viitoarele alegeri nu vor mai fi votați.

Impactul evaziunii fiscale asupra echității fiscale poate fi identificat prin efectele acesteia asupra altor fenomene, cum ar fi: dimensiunea corupției, practica eludării fiscale, ritmul evolutiv al presiunii fiscale, randamentul fiscal, frecvența utilizării paradisurilor fiscale și a intervenționismului fiscal.

Indiferent de natura sa, evaziunea conduce la distorsiuni în mecanismul pieței.

PARADISURI FISCALE

Prof.Colibășanu Adela

Liceul Tehnologic ”I.Barbu”,Giurgiu

Evaziunea fiscală se definește ca fiind sustragerea prin orice mijloace, în întregime sau în parte, de la plata impozitelor, taxelor și a altor sume datorate bugetului de stat, bugetelor locale, bugetului asigurărilor sociale de stat și fondurilor speciale extrabugetare de către contribuabili (persoanele fizice sau juridice române sau străine).

La nivel național, măsurile de combatere a evaziunii fiscale sunt adoptate în funcție de cauzele acestui fenomen. Astfel, în măsura în care se constată că povara fiscală excesivă este cea care îi determină pe contribuabili să ascundă de la plata impozitelor o parte din materia impozabilă, se recomandă diminuarea ratei fiscalității până la un nivel considerat acceptabil de către contribuabili. Este necesar ca nivelul impozitelor să asigure echilibrul între doleanțele contribuabililor și necesitățile bugetare ale statului.

În situația în care evaziunea fiscală este încurajată de lipsa unui control fiscal ferm sau activitatea ineficientă a organelor de control, se recomandă organizarea pe principii de eficiență a controlului fiscal și îmbunătățirea relațiilor de colaborare între instituțiile de control financiar-fiscal, care să conducă la diminuarea incidenței faptelor de evaziune fiscală.

Eliminarea posibilității contribuabililor de a exploata unele incoerențe, inconsecvențe sau interpretări ale legislației, îndeosebi pe linia unor facilități fiscale acordate de lege contribuie la reducerea evaziunii fiscale.

Înclinația spre evaziune fiscală este determinată de raportul dintre suma totală sustrasă de la impozitare și masa impozabilă totală, legal impozabilă. Prin urmare, veniturile fiscale încasate la buget depind de raportul dintre înclinația spre evaziune sau spre civismul fiscal. Acțiunile îndreptate spre modificarea comportamentului psihologic al contribuabililor, în sensul conștientizării efectului social al impozitelor și taxelor plătite, contribuie la dezvoltarea civismului fiscal și la diminuarea evaziunii fiscale.

La nivel internațional, paradisurile fiscale au devenit zone cheie ale finanțelor prin care tranzitează neîngrădit și continuu fluxuri financiare atrase ca un magnet de facilitățile oferite de acestea.

Paradisurile fiscale sunt zone sau teritorii în care persoanele fizice și societățile comerciale sunt supuse la sarcini fiscale mai mici decât în alte părți ale lumii.

În cadrul paradisurilor fiscale pot fi identificate trei tipuri de societăți care facilitează evaziunea fiscală internațională:

- **societățile holding:** dețin un portofoliu de titluri de participare, dar nu desfășoară nici o activitate economică;
- **societățile de bază:** sunt societăți înregistrate într-o țară cu fiscalitate redusă dar care nu desfășoară activități economice aici, ci doar gestionează beneficiile concentrate de la filialele grupului fondator ce sunt înregistrate în țări cu fiscalitate ridicată;
- **societățile fictive:** se rezumă la o simplă „cutie de scrisori” existentă pe lângă un contabil, avocat, notar, neavând sediul în statul respectiv.

Scopul acestor organizații este de a transfera profiturile către paradisul fiscal și de a sustrage de la controlul fiscal contabilitatea întreprinderilor din grup.

În interiorul Uniunii Europene s-a înmulțit numărul paradisurilor fiscale, situație care reprezintă un pericol potențial pentru viitorul comunității europene. În vederea înlăturării acestui pericol au fost adoptate diverse măsuri, astfel că regulile după care se stabilește rezidența fiscală se vor înăspri și, în paralel cu aceasta, se vor lua o serie de alte „măsuri convenționale”, precum:

ISTORIA REFORMEI FISCALE ÎN ROMÂNIA

Prof. GUȚĂ VIRGIL-MARIUS
ȘCOALA GIMNAZIALĂ PETREȘTI, JUDEȚUL DÂMBOVIȚA

Din punct de vedere istoric, statele, încă din antichitate, au adoptat un sistem fiscal propriu, a cărui particularitate, a fost desemnată în mare măsură de puterea economică și militară deținută în etapele de dezvoltare prin care au trecut. Astfel sunt cunoscute sistemele fiscale ale Romei antice, Chinei, Indiei, Mesopotamiei și Egiptului antic, create pentru a acoperi nevoile financiare necesare susținerii războaielor de expansiune sau pentru a menține ordinea în interiorul imperiilor. Exemplu elocvent în acest sens fiind crearea în Roma antică, în anul VI e.n., a bugetului militar care avea ca obiectiv asigurarea pensiilor veteranilor de război și alte cheltuieli militare, de asemenea s-a înființat visteria imperială, alimentată cu sume de bani ce proveneau din impozitul vamal, din confiscări (prăzile de război) și din comerțul cu sclavi. În China, statul percepea impozite pentru activitățile de extracție a sării, a fierului, fabricarea alcoolului (primele monopoluri instituite), dar și asupra recoltelor de grâne. Pe teritoriul țării noastre, primul impozit consemnat în documente, datează de pe vremea cnezilor, și consta în taxa vamală încasată în moneda timpului, utilizată de voievozii sec. al XII-lea. În timpul lui Mircea cel Bătrân (sec. al XIV-lea), este consemnată dijma – taxă vamală care se percepea în natură, pentru ca mai târziu (sec. al XV-lea) să apară birul – taxă personală în bani aplicată pe cap de locuitor din clasa de jos și percepută în raport cu posibilitatea de plată a contribuabilului. De asemenea în documentele istorice sunt înscrise tot felul de impozite percepute în bani sau în natură de genul: găinăritul, vama de cosit, văcăritul, fumăritul, tutunăritul, desetina, pogonăritul și civerturile (impozit personal, plătit trimestrial). Din această scurtă prezentare putem deduce faptul că statul, cu toate componentele sale, nu poate funcționa fără banii colectați de la contribuabilii săi, bani care provin din taxele și impozitele stabilite de legislațiile naționale. De când există evaziunea fiscală? răspunsul nu poate fi decât unul singur: de când au fost introduse primele reguli fiscale, care puneau în antiteză dorințele oamenilor de a-și conserva plusvaloarea creată prin afacerile lor și statul care are nevoie de resurse pentru finanțarea cheltuielilor bugetare.

Evaziunea fiscală este un fenomen economico-social de mare amploare și importanță cu care se confruntă numeroase state, într-o măsură mai mare sau mai mică. Date fiind cauzele și proporțiile sale și oricare ar fi măsurile de combatere, nu se pot vorbi, în planul rezultatelor obținute, despre eradicarea acestui fenomen, ci doar despre limitarea sa. Existența unui număr mare de obligații fiscale, precum și mărimea acestora au generat în permanență tendințe de sustragere de la impunere. Definirea conceptului de evaziune și a formelor acestuia a suscitat numeroase controverse de-a lungul timpului, fără a fi stabilite limite exacte și metode clare de cuantificare. Având în vedere aceste aspecte, am structurat cercetarea realizată în cadrul acestei lucrări astfel încât să fie acoperită următoarea tematică: delimitări conceptuale privind evaziunea fiscală, formele de manifestare, cauzele generatoare și efectele produse; analiza și combaterea evaziunii fiscale în România. În România, în anii tranziției, evaziunea fiscală a reprezentat un fenomen de proporții, cu implicații reale și alarmante în viața economico-socială. În anul 1998, de pildă, evaziunea fiscală identificată s-a ridicat la 2.035 mil. lei, provenind în cea mai mare parte din sustragerea de la plata TVA (33.4% din total) și de la plata impozitului pe profit (31,7% din total). Din punctul de vedere al contribuabililor care au recurs la practicarea evaziunii fiscale, doar o parte de 3,7% s-a datorat persoanelor fizice, partea covârșitoare a evaziunii (96,3% din total) fiind depistată la persoanele juridice. Nici în prezent nu se poate discuta despre o situație favorabilă, anul 2012 marcând o dimensiune într-un procent de 13,8% din PIB pentru evaziunea fiscală, cea mai mare parte fiind generată de tva (aprox. 60%) și contribuțiile sociale (24%). permis dezvoltarea fenomenului de evaziune fiscală, fapt demonstrat și de gradul redus de colectare de 58% pentru perioada 2000 – 2011, România poziționându-se pe ultimul loc în UE (media europeană fiind de 83%). Dimensiunea evaziunii fiscale din România s-a repercutat asupra veniturilor fiscale realizate de stat. Astfel, în anul 2012 s-a înregistrat o pondere în PIB a veniturilor fiscale de aproximativ 28%, cu mult mai mică decât în alte țări europene. Amploarea fenomenului de evaziune fiscală s-a repercutat asupra nivelului de dezvoltare economică, pe fondul acțiunii conjugate a unei multitudini de factori, între care se înscriu: imperfecțiunile legislației fiscale, ce au permis sustragerea de la impunere fără încălcarea legii; gradul ridicat de fiscalitate și numărul mare de obligații fiscale; tendința accentuată de sustragere de la impunere pe fondul unui grad redus de conștiință civică și al nivelului redus de venituri realizate; corupția; majorarea obligațiilor fiscale în perioadele de criză economică ș.a.

Evaziunea fiscală este determinată de acțiunea a numeroși factori, cei mai importanți fiind:

- mărimea excesivă a sarcinilor fiscale. În comparațiile internaționale, eficiența unui sistem fiscal nu se măsoară

atât prin importanța venitului fiscal, cât prin gradul de consimțire la plata impozitelor; în acest sens, existența unui grad ridicat al presiunii fiscale poate determina o tendință redusă de conformare la achitarea obligațiilor fiscale;

- insuficiența educație a contribuabililor, pe de o parte, și excesul de zel al organelor fiscale,

predispușe, uneori, la exagerări, pe de altă parte;

- lipsa unui control eficient realizat de un personal foarte bine pregătit;

- existența unei legislații defectuoase, care permite sustragerea de la plata unor impozite

Evaziunea fiscală este păgubitoare atât pentru stat, cât și pentru contribuabili. Statul este lipsit de o parte din veniturile pe care ar trebui să le încaseze pentru a-și îndeplini atribuțiile asumate. Efectele negative pentru contribuabili se concretizează în faptul că totalul impozitelor se distribuie pe o masă de venituri mai mică.

Evaziunea fiscală este o problemă acută a sistemului fiscal românesc și a devenit și mai accentuată odată cu apariția crizei economice fapt datorat pe de o parte creșterii deficitului bugetar cât și creșterii înclinației spre evaziune pe fondul reducerii profiturilor și a veniturilor.

Evaziunea fiscală constă, deci, în totalitatea procedeele legale ori nelegale prin intermediul cărora contribuabilii, persoane fizice sau juridice sustrag parțial ori integral materia lor impozabilă de la plata obligațiilor stabilite prin lege, încălcând nu doar un act normativ obișnuit ci însăși Constituția României, care prevede că „cetățenii au obligația de a contribui, prin impozite și taxe, la cheltuielile publice”.

Așadar evaziunea fiscală este un fenomen ce nu poate fi stopat .

BIBLIOGRAFIE

1. Dumitru Florescu, Dan Bucur, Theodor Mrejeru, ... - Evaziunea fiscală, București : Universul Juridic, 2013
2. Conea N., Gheorghe C., Tanislav E., Conea M. – „Infrațiuni prevăzute în legi speciale”, Editura Semne, București, 2000
3. Hoanță N., „Evaziunea fiscală”, Editura Tribuna Economică, București, 1997
4. Moraru D., Nedelescu M., Voinea C. – „Finanțe publice”, Editura Economică, București, 2005
5. Văcărel I. și colaboratorii – „Finanțe publice”, Ediția a III-a revăzută și adăugită, Editura Didactică și Pedagogică R.A., București, 2002
6. Voicu C., Boroi Al. – „Dreptul penal al afacerilor”, Ediția 3, Editura C.H.Beck, București, 2006
7. Legea nr.241/2005 privind prevenirea și combaterea evaziunii fiscale
8. *** www.insse.ro

FĂRĂ BON, FĂRĂ VIITOR

Prof. Maria Olguța Dumitrescu, Colegiul Tehnic „Alexandru Ioan Cuza”, Suceava

Bon fiscal și l-a-nmânat
Casiera după ce ai cumpărat
Să fii sigur și corect
Urmărește pe prospect.

Societatea de unde provine,
Toată marfa de la cine
Număr, stradă și județ,
Toate crize îndrăzneț.

Cu precizie calculat
Orice lucru cumpărat:
TVA crescut, scăzut,
Sunt trecute dedesupt.

Chiar bănuții ce i-ai dat
Restul ce l-ai câpătat,
Nu e mult de socotir
Că îndată l-ai primit.

Reducerea evaziunii fiscale in Romania? Depinde de clientii politici!

Prof.Mihalache Corina
Liceul Tehnologic Ion Barbu Giurgiu

Romania pierde zilnic 54 de milioane euro din cauza evaziunii fiscale, potrivit datelor publicate la sfarsitul primului semestru al anului in curs de catre Institutului National de Statistica. O mare parte este provocata de contrabanda cu tigari, alcool si produse energetice.

Evaziunea din intreaga economie ajunge la 15% din PIB, adica aproximativ 20 de miliarde euro, releva Consiliul Fiscal.Daca pe langa acest fenomen se adauga munca la negru, se poate constata ca statul pierde anual peste 38 de miliarde euro. Ceea ce inseamna ca economia subterana din Romania reprezinta aproape 30% din PIB.

Deocamdata, din nou masuri

In urma cu o luna, Directia Nationala Antifrauda Fiscala isi propunea sa faca primul pas al proiectului modernizarii administratiei fiscale, demers prevazut a fi implementat pana in 2018.

Partener ii va fi unul cu greutate, Banca Mondiala, iar primele rezultate sunt asteptate la jumatatea intervalului (2015). Cel putin asa arata schita planului, facuta publica de catre Gelu Diaconu, presedintele [ANAF](#).

In 2015, Fiscul va achizitiona un sistem- pilot de implementare a modalitatilor de administrare a veniturilor. Proiectul valoreaza 70 de milioane euro si este realizat in colaborare cu Banca Mondiala. Va oferi asistenta financiara si tehnica pentru colectarea fondurilor, tehnologie informatica, pregatire profesionala etc.

Eradicarea evaziunii fiscale, o utopie

Notiunile de lichidare a coruptiei si evaziunii fiscale clamate de dupa '89 incoace de toate guvernarile ce s-au perindat pe scena politica s-au dovedit sloganuri populiste, goale de continut.

Nimeni nu mai crede in ele, nici macar cei care le emit. Evaziunea fiscala nu a fost si nu poate fi eradicata nicaieri in lume. Limitata, poate, dar anihilarea, scoaterea ei din circuit este o utopie.

Romania se afla intr-un top de neinvidiat al acestui flagel, alaturi de tari din fostul spatiu sovietic: Azerbaidjan, Kargazstan, Georgia, Moldova. Cel putin aceste state dispun de tot atata democratie economica precum Mama Rusia, cea care le-a tutelat decenii intregi.

Dar Romania, ca membra cu reguli clar impuse de "concernul" european, de ce se regaseste intr-o asemenea companie? Desi este monitorizata cu un sever ochi de Argus de mai toate cancelariile **continentale**.

Evazionistii si umbrela politica

Ponderea fraudelor si evaziunii fiscale provine din banii de partid. Sumele din economia neagra sunt uriase, au un circuit precis si atent calculate de catre cei ce le manipuleaza. Ele sunt estimate, insa imposibil de cuantificat cu acuratete, oricat s-ar stradui Fiscul.

Acesta nu poate stavili scurgerea banilor prin economia subterana si, implicit, justitia nu are cum interveni. De altfel, capitolul este tabu. Ermetizat, cu acces incontrolabil din partea autoritatilor, la fonduri derulate mai ales in campaniile electorale.Criza economica si fiscalitatea supradimensionata ii determina pe agentii economici sa adauge, inventiv, noi trucuri prin care sa driblizeze statul. Altfel spus, evazionistii de anvergura sunt si vor fi intotdeauna cu un pas inaintea ANAF cu intreaga sa trusa de instrumente punitive si de control. Deoarece primii sunt adesea beneficiarii scutului politic, acolo unde bratul legii ajunge rar sau deloc.

Teste in asteptare

Experimentul TVA de 9% la paine urmeaza sa ofere date despre eficienta combaterii evaziunii fiscale. Ca proiect adiacent este vizata si reducerea acestei taxe la produsele din carne. In contrapartida, se umbla la accize pe marfuri considerate a fi de lux.Insa, consecinta materializata prin lovituri consistente date circuitului banilor negri este mai mult decat discutabila. Se asteapta, pe langa altele, o crestere a nivelului veniturilor ca pondere in PIB. Fireste, tinta o constituie marii evazionisti vanati de organismele guvernamentale antifrauda. Cat de eficienta va fi aceasta noua cruciada, ramane de vazut.Deocamdata, se intrezareste o imagine terna, dominata de scepticism.

Evaziunea fiscala este un rau economic care se manifesta de sute de ani in toate tarile lumii.Putine au fost si sunt tarile in care s-au obtinut si se obtin rezultate bune sau macar promitatoare in ceea ce priveste eradicarea acestui flagel al economiei mondiale.

BIBLIOGRAFIE

<http://www.ziare.com/impozit/evaziune/reducerea-evaziunii-fiscale-in-romania-depinde-de-clientii-politici-1262273>

Conceptul de evaziune fiscală

Prof.inv.primar Gheta Maria – Scoala Gimnaziala nr.5 Giurgiu.

Evaziunea fiscală reprezintă modalitatea prin care subiecții economici răspund presiunii fiscale , atunci când aceasta depășește un anumit prag considerat necesar pentru inițierea, menținerea și dezvoltarea afacerii sau a oricărei activități lucrative, precum și în legătură cu averea sau veniturile lor curente.

Deși evaziunea fiscală are conotații care intră în sfera semantică a economiei subterane, ea nu este o componentă a economiei subterane ci, mai degrabă, se află la interferența inerentă a economiei subterane cu cea oficială.

Comportamentul evazionist este un comportament generat de doi factori esențiali:

- factorul natural, derivat din instinctul de free rider ;
- factorul instituțional, derivat din implementarea presiunii fiscale (atât ca dimensiune, cât și ca structură și ca dinamică).

În sensul său cel mai general, presiunea fiscală reprezintă ponderea veniturilor fiscale (prelevate în mod obligatoriu de către guvern de la contribuabilii legali) în baza de impozitare aferentă (venit, avere, vânzări etc.).

Așa cum vom arăta mai departe, nu numai presiunea fiscală este generatoare de comportamente evazioniste, ci orice presiune de prelevare, de către stat, a veniturilor sau averii de la subiecții economici.

Comportamentul free rider este acel comportament prin care un subiect economic încearcă să beneficieze de avantajele pe care le poate extrage din mediul economic, fără a plăti costul de procurare a acestor avantaje.

Evaziunea fiscală este o specie a conceptului, mai larg, de evaziune în raport cu norma socială, adică o specie a comportamentului de tip free rider în raport cu orice reglementare externă individului în cauză. De aceea, comportamentul evazionist trebuie înțeles ca făcând parte din structura psihologică și culturală a mediului în care un anumit individ (subiect economic) trăiește și își desfășoară activitatea.

De fapt, este vorba nu numai despre presiunea fiscală ci despre orice presiune legală privind prelevarea de venituri de la subiecții economici. De ex., presiunea paralegală, care se referă la prelevarea contribuțiilor sociale, conduce, și ea, la comportamente de tip evazionist. De asemenea, presiunea legată de inflație poate să conducă, de asemenea, la comportamente evazioniste, menite să evite impozitarea inflației .

Conceptul de evaziune fiscală așa cum s-a precizat mai sus, evaziunea fiscală reprezintă, din punct de vedere semantic, o sustragere de la plata unor obligații legale datorate statului. Evaziunea fiscală reprezintă, așadar, un comportament efectiv sau potențial al subiectului economic (individual sau colectiv, după caz) de natură să conducă la evitarea plății unor obligații legale datorate statului. Așadar, nu orice sustragere de la plata unor obligații legale reprezintă evaziune fiscală ci doar sustragerea de la plata obligațiilor legale datorate statului. Acest lucru este logic, având în vedere faptul că obligațiile fiscale sunt stabilite de către stat, în folosul statului (mai exact, în folosul comunității sociale). Așadar, sustragerea de la plata unor obligații contractuale sau chiar sustragerea de la plata unor obligații legale datorate sectorului privat nu constituie evaziune fiscală, încadrându-se în alte categorii de înfrângere a legii, respectiv a contractelor .

Din punct de vedere legal, evaziunea fiscală este definită în Legea 87/19945 : „sustragerea, prin orice mijloace, în totalitate sau în parte, de la plata impozitelor, taxelor și a altor sume datorate bugetului de stat, bugetelor locale, bugetului asigurărilor sociale de stat și fondurilor speciale extrabugetare, de către persoanele fizice și persoanele juridice române și străine, denumite contribuabili...”.

Una dintre cele mai delicate chestiuni legate de evaziunea fiscală se referă la delimitarea între evaziunea fiscală legală (licită) și evaziunea fiscală ilegală (ilicită). Deși o asemenea delimitare pare superfluă, deoarece, odată ce este incriminată, orice evaziune fiscală înseamnă înfrângerea legii, deci este ilicită, din punct de vedere teoretic se poate argumenta o asemenea distincție.

În acest sens, evident, arieratele monetare din economie nu se referă doar la arieratele datorate statului, care sunt arierate fiscale. Desigur, arieratele din interiorul sectorului privat pot conduce, și ele, în mod indirect, la așa-numitul deficit evasi-fiscal (de exemplu, firma care nu încasează creanțele de la o altă firmă nu-și va putea plăti, la rândul ei, obligațiile bugetare etc.).

. În concluzie, conform tuturor celor argumentate mai sus, există o singură specie de evaziune fiscală (acea evaziune fiscală numită, în mod pleonastic, evaziune fiscală ilegală), iar evaziunea fiscală legală nu există (sintagma constituind o contradicție logică la nivelul termenilor).

Bibliografie:

CONSIDERAȚII TEORETICE PRIVIND EVAZIUNEA FISCALĂ VS FRAUDA FISCALĂ dr. Emil DINGA

Legea nr 87/1994,

Tombola: LIECEUL TEHNOLOGIC ION BARBU GIURGIU

Prima activitate din cadrul proiectului- Tombola bonurilor fiscale :

Locul I- Niculae Andreea, clasa a IX a E

Locul II- Ghetu Andreea, clasa a XI a B

Locul III- Craita Mariana, clasa a XI B.

Tombola:

Prof. Bîrsan Aurora
Prof. Corduneanu Mihaela
Prof. Hriscu Cristina

Efectele evaziunii fiscale

Conform unor opinii, împărtășite de specialiști în domeniul fiscalității, fenomenul evaziunii fiscale provoacă mai multe tipuri de efecte, observându-se o paralelă între funcțiile impozitelor și tipurile de efecte ale evaziunii fiscale. Astfel, pot fi nominalizate următoarele efecte ale evaziunii fiscale :

- efecte cu caracter economic
- efecte cu caracter social
- efecte asupra formării veniturilor statului
- efecte cu caracter politic

Efecte cu caracter economic - este bine știut că într-o economie de piață, impozitele reprezintă una din sursele importante de constituire a veniturilor bugetului și, în același timp, o pîrghie destul de eficientă prin intermediul căreia statul poate stimula dezvoltarea și desfășurarea activității economice, inclusiv poate orienta și modela compartimentul investițional al agenților economici. La rîndul său, un buget care dispune de venituri suficiente devine un mijloc eficient în asigurarea echilibrului general economic, precum și un mijloc de corectare a conjuncturii economice.

Efecte cu caracter social- evaziunea fiscală reprezintă o faptă gravă, deoarece implică micșorarea fondurilor ce constituie venituri ale bugetului, și statul nu-și poate îndeplini corespunzător sarcinile ce-i revin în domeniile social-economic și social-cultural (acordare de subvenții, compensații și indemnizații, facilități fiscale). Pe de altă parte, direct sau indirect, contribuabilul care a săvîrșit evaziunea, mai degrabă sau mai tîrziu, va avea și el de suferit. Așadar, insuficiența în rezultatul evaziunii fiscale a mijloacelor bugetare necesare pentru promovarea unor programe guvernamentale de interes general sau local (privind sprijinul unor categorii sociale defavorizate, privind acordarea avantajelor fiscale și a ajutorului financiar direct altor categorii care au nevoie de sprijinul financiar al statului), poate avea ca efect consecințe sociale destul de grave cum ar fi diminuarea standardului de viață al categoriilor sociale care sunt private de ajutorul statului, diminuarea standardelor privind gradul de educație și sănătate a populației, sau chiar poate cauza acțiuni de protest și grave tulburări și din partea populației.

Efecte asupra formării veniturilor statului- după cum a fost menționat anterior, existența fenomenului de evaziune fiscală în mod obligatoriu duce la diminuarea volumului veniturilor statului și, în rezultatul lipsei acute de fonduri financiare pentru îndeplinirea sarcinilor puse, statul nu are o altă cale decît să aplice unica măsură eficientă și cu efect imediat majorarea cotelor impozitelor și taxelor existente sau chiar instituirea unor noi impozite și taxe. Această măsură duce la creșterea presiunii "poverii" fiscale și, ca urmare firească, o creștere a rezistenței (opunerii) la impozitare și, evident, a fenomenului de evaziune fiscală. Se crează un cerc vicios, din care se poate ieși doar dacă se reduce semnificativ fenomenul evaziunii fiscale, iar în consecință se va reduce volumul de venituri ce se sustrag de la buget. Odată ce se produce aceasta, se mărește volumul veniturilor la buget, necesitățile statului și societății sunt satisfăcute și chiar se poate la reducerea cotelor de impunere.

Efecte cu caracter politic - orice companie electorală care are loc, în mod obligatoriu va pune ca sarcină lupta cu corupția, cu economia tenebră, asigurarea principiului supremației legii ținînd cont de faptul că aceiași contribuabili (persoanele juridice tot sînt formate de cetățeni) sunt în același timp și alegători, este foarte ușor de dedus care vor fi rezultatele alegerilor pentru formațiunile politice care au fost la guvernare și n-au întreprins nimic esențial pentru înlăturarea fenomenelor negative care afectează echitatea contribuabililor. Altfel spus, ponderea majorată a fenomenului evaziunii fiscale poate avea o influență esențială asupra evoluției sistemului politic

Bibliografie:

1. Dumitru A. P. Florescu, Universul Juridic- Evaziunea fiscală.
2. D. Moraru, M. Nedeleșcu, C. Stănescu, N. Plăiașu, R. Șindilariu- Finanțe publice și evaziune fiscală.

- impunerea veniturilor realizate de anumite categorii de persoane fizice pe baza unor norme medii de venit creează condiții, pentru contribuabilii care realizează venituri mai mari decât media, să nu plătească impozit pentru diferența respectivă;

- exploatarea unor lacune ale legii etc. În practică, faptele de evaziune fiscală bazate pe interpretarea favorabilă a legii (evaziune fiscală legală) sunt diversificate și numeroase, în funcție de inventivitatea contribuabililor și de caracterul confuz al legii. Metodele cele mai frecvent folosite sunt următoarele:

- investirea unei părți din profitul realizat în achiziții de mașini și utilaje pentru care statul acordă reduceri la impozitul pe profit;

- folosirea dispozițiilor legale privind donațiile filantropice, indiferent dacă acestea au avut loc sau nu;

- scăderea din veniturile impozabile a cheltuielilor de protocol, reclamă și publicitate, în valoare mai mare decât cele care rezultă din aplicarea cotelor legale;

- interpretarea favorabilă a dispozițiilor legale, care prevăd importante facilități pentru contribuțiile la sprijinirea activităților social-culturale, științifice și sportive;

- constituirea de fonduri de amortizare sau rezervă într-un quantum mai mare decât cel justificat din punct de vedere economic.

Evaziunea fiscală frauduloasă (frauda fiscală) constituie o formă de eludare agravantă, fiind studiată, analizată, legiferată și sancționată, prin măsuri pecuniare și privative de libertate, ori de câte ori este depistată. Aceasta constă, deci, în ascunderea ilegală, totală Legea nr. 241/2005 5 sau parțială, a materiei impozabile ce către contribuabili, în scopul reducerii sau eliminării obligațiilor fiscale ce le revin.

Evaziunea fiscală frauduloasă se prezintă sub următoarele forme:

a) *evaziunea tradițională (prin disimulare)*, care constă în sustragerea, parțială sau totală, de la plata obligațiilor fiscale, fie prin întocmirea și depunerea de documente incorecte, fie prin neîntocmirea documentelor cerute de legislația în vigoare.

Această formă a evaziunii fiscale frauduloase presupune o serie de procedee, printre care: - întocmirea unor declarații fiscale false sau neîntocmirea acestora;

- reducerea intenționată a încasărilor, în scopul reducerii TVA și a profitului impozabil, prin încasări în numerar fără chitanțe și vânzări fără factură;
- creșterea voită a cheltuielilor pentru a diminua profitul impozabil;
- producerea și comercializarea de bunuri și servicii în mod clandestin;
- desfășurarea unor activități profesionale recompensate în mod clandestin (la negru);
- diminuarea valorii moștenirilor primite și a tranzacțiilor cu bunuri imobiliare etc.;

b) *evaziunea juridică*, ce constă în a ascunde adevărata natură a unui organism sau a unui contract (de exemplu, când un contract de asociere este transformat, în mod ascuns, într-un contract de muncă, pentru ca beneficiarul acestuia să obțină anumite avantaje din calitatea de salariat, sau invers), pentru a scăpa de anumite consecințe fiscale;

c) *evaziunea contabilă*, greu de identificat în practică, ce constă în a crea impresia unei evidențe contabile corecte, utilizând documente false, în scopul creșterii cheltuielilor, diminuării veniturilor, reducerii profitului impozabil și, în consecință, a obligațiilor fiscale datorate statului;

d) *evaziunea prin evaluare*, ce constă în diminuarea valorii stocurilor, supraestimarea amortismentelor și provizioanelor, în scopul deplasării profitului în viitor. În ceea ce privește domeniile în care procentul fraudei fiscale este ridicat, amintim activitățile terțiare (comerțul și serviciile), construc- țiile, cu precizarea că, dintre cele două activități, comerțul deține primul loc în cadrul activităților generatoare de economie subterană.

EVAZIUNEA FISCALĂ ÎN ROMANIA

Prof. Sonea Maria
Liceul Tehnologic Ion Barbu Giurgiu

Definirea conceptului de evaziune și a formelor acestuia a suscitat numeroase controverse de-a lungul timpului, fără a fi stabilite limite exacte și metode clare de cuantificare. Având în vedere aceste aspecte, am structurat cercetarea realizată în cadrul acestei lucrări astfel încât să fie acoperită următoarea tematică: delimitări conceptuale privind evaziunea fiscală, formele de manifestare, cauzele generatoare și efectele produse; analiza și combaterea evaziunii fiscale în România.

Evaziunea fiscală se poate defini ca: totalitatea procedeeleor, licite sau ilicite, prin care cei interesați sustrag, total sau parțial, materia lor impozabilă de la plata obligațiilor ce decurg din legislația fiscală în vigoare. a. Evaziunea fiscală „legală” sau tolerată reprezintă acțiunea contribuabilului de a ocoli legea, recurgând la o combinație neprevăzută a legilor scăpată din vedere de legiuitor. Se mai numește „evaziune fiscală la adăpostul legii”. În practică, situațiile de evaziune fiscală bazate pe interpretarea legii sunt foarte diverse și numeroase, ținând cont că inventivitatea contribuabililor crește o dată cu sporirea sarcinilor fiscale.

Evaziunea fiscală frauduloasă este acțiunea prin care contribuabilul încalcă prevederile legale cu scopul de a nu plăti impozitul datorat. În practică, sunt situații când este destul de dificil de realizat o delimitare între evaziunea fiscală „legală” și cea ilegală, între ele existând o continuitate. Astfel, se consideră că pot fi identificate trei zone în care pot fi încadrați contribuabilii:

- zona albă - pentru cei corecți;
- zona neagră - pentru cei incorecți;
- zona gri - în care se încadrează acei contribuabili care ocolesc legea fiscală, reușind să se sustragă parțial de la plata impozitelor datorate.

Evaziunea fiscală este determinată de acțiunea a numeroși factori, cei mai importanți fiind: • mărimea excesivă a sarcinilor fiscale. În comparațiile internaționale, eficiența unui sistem fiscal nu se măsoară atât prin importanța venitului fiscal, cât prin gradul de consimțire la plata impozitelor; în acest sens, existența unui grad ridicat al presiunii fiscale poate determina o tendință redusă de conformare la achitarea obligațiilor fiscale; • insuficienta educație a contribuabililor, pe de o parte, și excesul de zel al organelor fiscale, predispuse, uneori, la exagerări, pe de altă parte; • lipsa unui control eficient realizat de un personal foarte bine pregătit; • existența unei legislații defectuoase, care permite sustragerea de la plata unor impozite. Evaziunea fiscală este păgubitoare atât pentru stat, cât și pentru contribuabili. Statul este lipsit de o parte din veniturile pe care ar trebui să le încaseze pentru a-și îndeplini atribuțiile asumate. Efectele negative pentru contribuabili se concretizează în faptul că totalul impozitelor se distribuie pe o masă de venituri mai mică. Descoperite sau nu, evaziunea și fraudă fiscală, indiferent de dimensiunile atinse, au efecte negative asupra economiei și societății. În general, incidențele fiind de natură politică, financiară, economică și socială.

Efectul financiar se referă la faptul că este afectat echilibrul bugetar prin generarea de deficite bugetare și de costuri suplimentare aferente împrumuturilor publice. Sub aspect economic, evaziunea fiscală „legală” sau frauduloasă distorsionează fenomenul concurențial, cu consecințe negative asupra formării prețurilor. Din punct de vedere social, evaziunea și fraudă fiscală modifică redistribuirea veniturilor, creând și adâncind inegalitățile dintre contribuabili, prin eludarea capacității contributive a unora și agravarea situației financiare a altora. Manifestarea acestor efecte negative, precum și amploarea fenomenului determină inițierea, de către autoritățile publice, a unor măsuri de combatere care trebuie să acționeze în următoarele domenii: legislativ; administrativ; educațional.

Evaziunea fiscală este o problemă acută a sistemului fiscal românesc și a devenit și mai accentuată odată cu apariția crizei economice fapt datorat pe de o parte creșterii deficitului bugetar cât și creșterii înclinației spre evaziune pe fondul reducerii profiturilor și a veniturilor. Evaziunea fiscală constă, deci, în totalitatea procedeele legale ori nelegale prin intermediul cărora contribuabilii, persoane fizice sau juridice sustrag parțial ori integral materia lor impozabilă de la plata obligațiilor stabilite prin lege, încalcând nu doar un act normativ obișnuit ci însăși Constituția României, care prevede ca „cetățenii au obligația de a contribui, prin impozite și taxe, la cheltuielile publice”.

Asadar evaziunea fiscală este un fenomen ce nu poate fi stopat .

BIBLIOGRAFIE [1] Conea N., Gheorghe C., Tanislav E., Conea M. – „Infrațiuni prevăzute în legi speciale”, Editura Semne, București, 2000 [2] Hoanță N., „Evaziunea fiscală”, Editura Tribuna Economică, București, 1997 [3] Moraru D., Nedelescu M., Voinea C. – „Finanțe publice”, Editura Economică, București, 2005 [4] Văcărel I. și colaboratorii – „Finanțe publice”, Ediția a III-a revăzută și adăugită, Editura Didactică și Pedagogică R.A., București, 2002 [5] Voicu C., Boroș Al. – „Dreptul penal al afacerilor”, Ediția 3, Editura C.H.Beck, București, 2006 [6] Legea nr.241/2005 privind prevenirea și combaterea evaziunii fiscale

EVAZIUNEA FISCALĂ ȘI EFECTELE EI

Prof. Claudia Ramona Stoiconi
Colegiul Economic Francesco Saverio Nitti, Timișoara

Domeniul de manifestare a evaziunii fiscale este atât de întins, pe cât este de larg și variat câmpul de aplicare a impozitelor. Totuși, ea se manifestă pregnant în special în domeniul impozitelor directe, influențând randamentul acestora.

Evaziunea fiscală reprezintă totalitatea procedeele licite și ilicite cu ajutorul cărora cei interesați sustrag total sau parțial averea lor de la obligațiunile prevăzute de legislația fiscală.

Evaziunea fiscală poate avea loc și în urma unor erori determinate de necunoașterea sau interpretarea greșită a legilor; este dificil de făcut diferența între eroarea involuntară și eroarea realizată în vederea diminuării impozitului, fiecare situație în parte fiind necesar a fi analizată separat.

În funcție de modul cum poate fi săvârșită, evaziunea fiscală cunoaște două forme de manifestare:

- evaziune legală (realizată la adăpostul legii);
- evaziune frauduloasă (ilicită).

Evaziunea fiscală licită reprezintă sustragerea unei părți din materia impozabilă, fără ca acest lucru să fie considerat contravenție sau infracțiune. Ea presupune exploatarea cadrului normativ existent, în sensul valorificării inteligente a inconsecvențelor, contradicțiilor sau echivocității unor prevederi legale, în scopul evitării obligațiilor legale către stat.

Există cazuri în care evitarea plății obligațiilor fiscale poate conduce la concluzia că și această formă a evaziunii fiscale atrage culpa subiectului economic implicat. Cu toate acestea, lui nu i se aplică sistemul de penalități care însoțește fraudă fiscală, având în vedere faptul că nu a încălcat nicio lege, ci practic a profitat de legislația existentă (sau de lipsa ei), „recurgând la o combinație neprevăzută de legiuitor și, în consecință, tolerată prin scăpare din vedere”. Singurul „vinovat” de producerea evaziunii fiscale legale este, deci, legiuitorul. Evitarea obligațiilor fiscale, în limitele legii, necesită, de obicei, asistență din partea unor contabili sau avocați specializați în domeniul fiscal. Aceste costuri de evitare sunt suportate și justificabile doar pentru contribuabilii cu venituri mari, în timp ce contribuabilii cu venituri modeste apelează, atunci când se sustrag impozitului, la fraudă fiscală, deoarece nu presupune costurile unei consultanțe specializate. Frecvența acesteia este mai accentuată în perioadele când se modifică sau se introduc legi noi, precum și atunci când statul utilizează, în mod intenționat, impozitul în scopul promovării unor politici stimulative față de anumite categorii socio-profesionale sau în anumite domenii de activitate

Evaziunea fiscală licită este favorizată de:

- acordarea unor facilități fiscale sub forma unor exonerări, scutiri parțiale, reduceri, deduceri etc.;
- acordarea unor scutiri delimitate temporar, în cazul înființării de noi societăți comerciale;
- scoaterea de sub incidența impozitului a veniturilor aferente depozitelor bancare și a celor provenite din plasamente în obligațiuni emise de stat;
- nereglementarea cheltuielilor generale ale societăților comerciale, aceasta creând tentația supraevaluării, prin creșterea, nejustificată economic, a acestora;